

Marszałek Województwa Łódzkiego

al. Piłsudskiego 8, 90-051 Łódź, tel. /+48/ 42 663 35 30, e-mail: sekretariat.kls@lodzkie.pl

Łódź, dnia 30.06.2026

KLSIV.7222.369.2025.MS

D E C Y Z J A

odmawiająca zmiany pozwolenia zintegrowanego - decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 46 z dnia 30.01.2007, znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/46/2007, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 31.05.2010, Nr 77/10, znak: RO.VI-WR/66151/77/10, z dnia 06.12.2010, Nr 153/10, znak: RO.VI-WR/66151/153/10, z dnia 30.03.2016, znak: RŚVI.7222.382.2014.KK, z dnia 27.04.2018, znak: RŚVI.7222.201.2017.WR, z dnia 03.07.2025, znak: KLSIV.7222.171.2025.MS i z dnia 20.03.2026, znak: KLSIV.7222.11.2024.MS.

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej w skrócie: ustawa Kodeks postępowania administracyjnego, art. 181 ust.1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 186 ust. 1 pkt 1, art. 192, art. 204 ust. 1, art. 214 ust. 3, art. 214 ust. 4 i ust. 5, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie: ustawa Prawo ochrony środowiska, art. 45 ust. 5 – ust. 9, art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie: ustawa o odpadach, oraz art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2026 r. poz. 670), zwanej dalej w skrócie: ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839, z późn. zm.), zwanego dalej w skrócie: rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz ust. 5 pkt 4 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. poz. 1169), zwanego dalej w skrócie: rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, i rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2022 poz. 1902), zwanego dalej w skrócie: rozporządzenie ws. składowisk, po rozpoznaniu wniosku Strony, tj. EKO SYSTEM LF Sp. z o. o. ul. Kamienna 2, 98-220 Mostki, z dnia 16.09.2025, (z datą wpływu do tut. Urzędu 14.10.2025)

wraz z uzupełnieniami, w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego – decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 46 z dnia 30.01.2007, znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/46/2007 na prowadzenie na prowadzenie, instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne oraz pozostałych instalacji i urządzeń usytuowanych na działkach 67/1, 68/1, 76/1, 77/4, 72/1, w Mostkach, gm. Zduńska Wola, pow. zduńskowski, woj. łódzkie, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 31.05.2010, Nr 77/10, znak: RO.VI-WR/66151/77/10, z dnia 06.12.2010, Nr 153/10, znak: RO.VI-WR/66151/153/10, z dnia 30.03.2016, znak: RŚVI.7222.382.2014.KK, z dnia 27.04.2018, znak: RŚVI.7222.201.2017.WR, z dnia 03.07.2025, znak: KLSIV.7222.171.2025.MS i z dnia 20.03.2026, znak: KLSIV.7222.11.2024.MS,

odmawiam

Stronie, tj. EKO SYSTEM LF Sp. z o. o. z siedzibą ul. Kamienna 2, 98-220 Mostki, zmiany pozwolenia zintegrowanego - decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 46 z dnia 30.01.2007, znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/46/2007, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 31.05.2010, Nr 77/10, znak: RO.VI-WR/66151/77/10, z dnia 06.12.2010, Nr 153/10, znak: RO.VI-WR/66151/153/10, z dnia 30.03.2016, znak: RŚVI.7222.382.2014.KK, z dnia 27.04.2018, znak: RŚVI.7222.201.2017.WR, z dnia 03.07.2025, znak: KLSIV.7222.171.2025.MS i z dnia 20.03.2026, znak: KLSIV.7222.11.2024.MS, w sprawie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie, instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne oraz pozostałych instalacji i urządzeń usytuowanych na działkach 67/1, 68/1, 76/1, 77/4, 72/1, w Mostkach, gmina Zduńska Wola, powiat zduńskowski, województwo łódzkie.

U Z A S A D N I E N I E

EKO SYSTEM LF Sp. z o. o. z siedzibą ul. Kamienna 2, 98-220 Mostki, wnioskiem z dnia 16.09.2025 (z datą wpływu do tut. Urzędu 14.10.2025), wystąpiła do Marszałka Województwa Łódzkiego o zmianę pozwolenia zintegrowanego - decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 46 z dnia 30.01.2007, znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/46/2007, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 31.05.2010, Nr 77/10, znak: RO.VI-WR/66151/77/10, z dnia 06.12.2010, Nr 153/10, znak: RO.VI-WR/66151/153/10, z dnia 30.03.2016, znak: RŚVI.7222.382.2014.KK, z dnia 27.04.2018, znak: RŚVI.7222.201.2017.WR, z dnia 03.07.2025, znak: KLSIV.7222.171.2025.MS i z dnia 20.03.2026, znak: KLSIV.7222.11.2024.MS.

Przedmiotowe pozwolenie zintegrowane zostało pierwotnie wydane na rzecz Pana Leszka Felsztyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „EKO SYSTEM” Leszek Felsztyński z siedzibą: 98-220 Zduńska Wola, ul. Kamienna 2, Mostki. Marszałek Województwa Łódzkiego decyzją z dnia 03.07.2025, znak: KLSIV.7222.171.2025.MS, zmienił przedmiotowe pozwolenie zintegrowane w trybie art. 189 ustawy Prawo ochrony środowiska, w zakresie zmiany oznaczenia prowadzącego, w związku z przekształceniem jednoosobowej działalności gospodarczej prowadzonej przez Leszka Felsztyńskiego pod nazwą „EKO SYSTEM” Leszek Felsztyński z siedzibą: 98-220 Zduńska Wola, ul. Kamienna 2, Mostki, w EKO SYSTEM LF Sp. z o. o. z siedzibą: 98-220 Zduńska Wola, ul. Kamienna 2.

Zakres przedmiotowego wniosku z dnia 16.09.2025 obejmuje podniesienie rzędnej kwatery nr II z 202 m n.p.m do 207 m. n.p.m. Wniosek jest tożsamy z wnioskiem prowadzącego instalację z dnia 26.11.2024, na

podstawie którego tut. Organ postanowieniem z dnia 17.12.2024, znak: KLSIV.7222.254.2024.MS, odmówił wszczęcia postępowania i które to ww. postanowienie zostało kolejno uchylone postanowieniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10.02.2025, znak: DIŚ-III.415.2.2025.AT.3. Następnie Marszałek Województwa Łódzkiego dokonał zwrotu przedmiotowego wniosku w trybie art. 261 ust. 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Tut. Organ pismem z dnia 17.10.2025, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS wezwał Stronę w trybie art. 64 § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego do uzupełnienia braków formalnych wniosku.

Strona pismem z dnia 03.11.2025, przedłożyła uzupełnienie do wniosku, a pismem z dnia 14.01.2026 przedłożyła informację w zakresie adresu do doręczeń.

Marszałek Województwa Łódzkiego postanowieniem z dnia 15.01.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS włączył do akt przedmiotowej sprawy dodatkowy materiał dowodowy i pismem z dnia 15.01.2026, znak: KLSIV.7222.369.2024.MS wystąpił do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o udostępnienie wyników monitorowania składowiska z ostatnich 5-ciu lat, o których mowa a art. 124 ust. 4-6 ustawy o odpadach.

Jednocześnie tut. Organ pismem z dnia 15.01.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS wezwał Stronę w trybie art. 50 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, do przedłożenia wyjaśnień i uzupełnienia wniosku.

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Łodzi pismem z dnia 19.01.2026, znak: I-DSI.7021.2.13.2025.MM przekazał do tut. Organu roczne raporty dot. przedmiotowego składowiska za lata 2020-2024.

Wnioskodawca pismem z dnia 26.01.2026 przedłożył uzupełnienie do wniosku oraz stanowisko Strony w przedmiotowej sprawie, w tym Strona przedłożyła kopię *dokumentacji hydrologicznej z października 2025 r. wraz z przekrojami o orientacji W-E; S-N opracowania geofizycznego.*

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 18.02.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, wezwał Stronę w trybie art. 64 § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego do usunięcia uchybień formalnych w przedłożonym uzupełnieniu z dnia 26.01.2026.

Strona pismem z dnia 23.02.2026 przedłożyła uzupełnienie do wniosku.

Marszałek Województwa Łódzkiego postanowieniem z dnia 27.03.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, włączył do akt przedmiotowego postępowania dodatkowy materiał dowodowy.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismami datowanymi na dzień 27.03.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, wystąpił do:

- Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, stosownie do przepisu art. 41a ust. 1 ustawy o odpadach, o przeprowadzenie kontroli instalacji.
- Wójta Gminy Zduńska Wola stosownie do przepisu art. 41 ust. 6a ustawy o odpadach, o wydanie opinii.
- Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Zduńskiej Woli stosownie do przepisu art. 183c ust.2 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 41a ust. 1a i ust. 2 ustawy o odpadach, o zajęcie stanowiska w zakresie konieczności przeprowadzenia kontroli w przedmiocie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej o przeprowadzenie powyższych czynności.

Pełnomocnik Wnioskodawcy pismem z dnia 03.04.2026 przedłożył uzupełnienie w zakresie pełnomocnictwa.

Wójt Gminy Zduńska Wola pismem z dnia 08.04.2026, znak: IWKS.6234.1.2026.ES, wystąpił do Marszałka Województwa Łódzkiego o uzupełnienie skierowanego do Wójta wniosku.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 09.04.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, przedłożył do Wójta Gminy Zduńska Wola, uzupełnienie wniosku w związku z wystąpieniem ww. Organu oraz złożone do tut. Organu kolejne pełnomocnictwo ustanawiające dwóch kolejnych pełnomocników, które wpłynęło do tut. Organu po dacie 27.03.2026.

Tut. Organ dwoma odrębnymi pismami z dni 09.04.2026, KLSIV.7222.369.2026.MS, przekazał do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Zduńskiej Woli skan wniosku Strony złożony w formie papierowej oraz kolejne pełnomocnictwo ustanawiające dwóch kolejnych pełnomocników, które wpłynęło do tut. Organu po dacie 27.03.2026.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 10.04.2026, wezwał Stronę do przedłożenia potwierdzenia opłaty skarbowej od przedłożonego kolejnego pełnomocnictwa.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 10.04.2026, znak: I-DSI.7040.2.10.2026.MW, wystąpił do tut. Organu z zapytaniem czy *podtrzymuje stanowisko w sprawie i wnosi o przeprowadzenie kontroli*.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 15.04.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, skierowanym do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, podtrzymał wniosek z dnia 27.03.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, o podjęcie czynności kontrolnych w przedmiotowej sprawie.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 16.04.2026, znak: I-DSI.7040.1.10.2026.MM, skierował do tut. Organu prośbę o *udzielenie odpowiedzi na pytania* zawarte w ww. piśmie, oraz przekazanie informacji w zakresie *ostatecznego stanowiska w przedmiocie dalszego procedowania wniosku*, dot. przeprowadzenia kontroli w trybie art. 41a ust. 1 ustawy o odpadach.

Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Zduńskiej Woli, postanowieniem z dnia 15.04.2026, znak: PR.5268.7.1.2026.MS, stwierdził spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy o odpadach, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 20.04.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, skierował do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska odpowiedzi na wystąpienie ww. Organu z dnia 16.04.2026, znak: I-DSI.7040.1.10.2026.MM.

Strona pismem z dnia 20.04.2026 przedłożyła potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej od przedłożonego pełnomocnictwa.

Wójt Gminy Zduńska Wola pismem z dnia 23.04.2026, znak: IWKS.6234.1.2026.ES, wyraził negatywną opinię w przedmiocie zmiany niniejszego pozwolenia zintegrowanego.

Strona przedłożyła do tut. Urzędu pismo z dnia 27.04.2026 ws. wskazania pełnomocnika do doręczeń oraz jednocześnie przedłożyła skan kolejnego pełnomocnictwa wraz z opłatą.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 28.04.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS wezwał Stronę do przedłożenia oryginału pełnomocnictwa. Ponadto tut. Organ pismem dnia 07.05.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia pisma z dnia 27.04.2026 oraz przedłożenia informacji dot. pełnomocnika i adresu do doręczeń w przedmiotowej w sprawie.

Strona pismem z dnia 12.05.2026, przedłożyła uzupełnienie w zakresie pełnomocnictwa.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 12.05.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS wezwał Stronę o potwierdzenie adresu do e-doręczeń oraz pismem z dnia 12.05.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, przekazał do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska przekazane przez Stronę informacje dot. doręczeń i przekazane pełnomocnictwo.

Strona pismem z dnia 16.05.2026 i z dnia 21.05.2026 przedłożyła informacje w przedmiocie potwierdzenia adresu do korespondencji.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 22.05.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, przekazał pisma z dnia 16.05.2026 i z dnia 21.05.2026, przedłożone przez Stronę postępowania do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Łodzi, Delegatura w Sieradzu.

Tut. Organ postanowieniem z dnia 29.05.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, włączył do akt niniejszej sprawy dodatkowy materiał dowodowy.

Marszałek Województwa Łódzkiego pismem z dnia 29.05.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, przekazał do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, Delegatury w Sieradzu, dodatkowy materiał dowodowy, włączony do akt sprawy ww. postanowieniem.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wydał postanowienie z dnia 12.06.2026, znak: I-DSI.7040.2.10.2026.MM.

Marszałek Województwa Łódzkiego zawiadomieniem z dnia 15.06.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, w trybie art. 10 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w powiązaniu z art. 79a § 1 cyt. ustawy, zawiadomił o zebraniu całości materiału dowodowego.

Pismem z dnia 15.06.2026 do tut. Urzędu wpłynęło pełnomocnictwo w przedmiotowej sprawie.

Tut. Organ w dniu 19.06.2026 udostępnił akta sprawy jednemu z umocowanych pełnomocników – Pani pr. _____ i sporządził z ww. czynności protokół z dnia 19.06.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS.

Pani pr. _____ - pełnomocnik EKO SYSTEM LF Sp. z o.o., wnioskiem z dnia 18.06.2026 (z datą wpływu do tut. Urzędu 19.06.2026), wystąpiła do Marszałka Województwa Łódzkiego o zawieszenie rzeczoności postępowania w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego w zakresie podniesienia rzędnej składowania do 207 m n.p.m. dla kwatery nr II, tj. decyzji Wojewody Łódzkiego nr 46 z dnia 30.01.2007, znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/46/2007, ze zm., w sprawie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie, instalacji do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne oraz pozostałych instalacji i urządzeń usytuowanych na działkach 67/1, 68/1, 76/1, 77/4, 72/1, w Mostkach, gm. Zduńska Wola, pow. zduńskowolski, woj. łódzkie.

Tut. Organ w dniu 22.06.2026 udostępnił akta sprawy pełnomocnikom – Panu _____ i Panu _____ oraz sporządził z ww. czynności dwa odrębne protokoły z dnia 22.06.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS.

Strona pismem z dnia 18.06.2026 przedłożyła pismo w nawiązaniu do toczącego się postępowania oraz wypełniając możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie.

Marszałek Województwa Łódzkiego postanowieniem z dnia 23.06.2026, znak: KLSIV.7222.369.2026.MS odmówił zawieszenia przedmiotowego postępowania administracyjnego.

Strona pismem z dnia 26.06.2026, przedłożyła wniosek o przeprowadzenie mediacji.

Złożony wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego obejmuje podniesienie rzędnej do 207 m. n. p. m. dla kwatery nr II oraz dotyczy zgodnie ze wskazaniem Wnioskodawcy *doprecyzowania formalnego zakresu pozwolenia*.

Wniosek dotyczący zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego obejmuje instalację do składowania odpadów, w skład której wchodzi jedna kwatera składowania oznaczona jako kwatera nr II dla której w pozwoleniu zintegrowanym określono maksymalną rzędną składowania na poziomie 202 m n.p.m. Przedmiotowa kwatera nr II zlokalizowana jest na terenie zakładu (w rozumieniu art. 3 pkt 48 ustawy Prawo ochrony środowiska), obejmującego działki 67/1, 68/1, 76/1, 77/4, 72/1, o łącznej powierzchni 11,6314 ha. Objęte pozwoleniem składowisko należy do typu składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Kwatera nr II stanowi kwaterę podpoziomowo-nadpoziomową. Na przedmiotową kwaterę nr II, zgodnie z warunkami pozwolenia zintegrowanego, do 30.06.2018 dopuszczone były do przyjmowania do unieszkodliwiania zmieszane odpady komunalne. Objęte pozwoleniem składowisko nie stanowi instalacji komunalnej w rozumieniu art. 35 ust. 6 pkt 3 i art. 38b ust 1 ustawy o odpadach. W obowiązującym Planie gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2025-2030 z uwzględnieniem lat 2031-2036, zwany dalej w skrócie: PGOWŁ 2025, składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Mostki, gm. Zduńska Wola zostało wskazane jako instalacja istniejąca. W PGOWŁ 2025 i Planie inwestycyjnym stanowiącym załącznik do PGOWŁ 2025 nie została uwzględniona rozbudowa ww. składowiska odpadów. Na terenie wskazanego zakładu zlokalizowana jest tylko jedna kwatera, objęta niniejszym pozwoleniem zintegrowanym. Jak wynika z posiadanych przez tut. Organ informacji prowadzący instalację rozważał realizację na terenie zakładu, kwater oznaczonych jako kwatera nr I oraz kwatera nr III, natomiast w tym zakresie wniosek o pozwolenie zintegrowane nie został złożony. Na terenie zakładu zlokalizowana jest także sortownia odpadów oraz prowadzona jest działalność w zakresie zbierania odpadów i powyższe objęte są przedmiotowym pozwoleniem zintegrowanym.

Kwalifikacja przedmiotowej instalacji do składowania odpadów w kontekście obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości:

- ust. 5 pkt 4 załącznika do cyt. rozporządzenia - jako instalacja do składowania odpadów, o zdolności przyjmowania ponad 10 ton odpadów na dobę lub o całkowitej pojemności ponad 25 000 ton, z wyjątkiem składowisk odpadów obojętnych lub obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego i jego zmiany, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jest Marszałek Województwa Łódzkiego.

Zgodnie z art. 192 ustawy Prawo ochrony środowiska, przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Stosownie do art. 214 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208 cyt. ustawy, mające związek z planowanymi zmianami i zgodnie z art. 214 ust. 1 i art. 184 ust. 1 cyt. ustawy, zmianę decyzji wydaje się na wniosek prowadzącego instalację.

Stosownie do art. 45 ust. 1 pkt 4 ustawy o odpadach podmiot obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w ustawie Prawo ochrony środowiska jest zwolniony z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Jednocześnie zgodnie z art. 45 ust. 9 ustawy o odpadach, jeżeli pozwolenie zintegrowane obejmuje zbieranie odpadów lub ich przetwarzanie, przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 45 ust. 8 cyt. ustawy, pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 6, jest jednocześnie odpowiednio zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów. Zgodnie art. 45 ust. 5a ustawy o odpadach przepis ust. 5 stosuje się do wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego określającego wymagania dla zbierania lub przetwarzania odpadów. Zgodnie z art. 45 ust. 5 cyt. ustawy, wytwórca odpadów, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany uwzględnić we wniosku o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów odpowiednio wymagania przewidziane dla wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w tym dołączyć wymagane załączniki. W myśl art. 45 ust. 6 właściwy organ, wydając pozwolenie na wytwarzanie odpadów, uwzględnia w nim odpowiednio wymagania przewidziane dla zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Tym samym Podmiot składający wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego obejmującego zbieranie odpadów lub ich przetwarzanie jest obowiązany uwzględnić w nim odpowiednio wymagania przewidziane dla wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w tym dołączyć wymagane załączniki.

Zmiana pozwolenia zintegrowanego jest kategorią spraw, w których zachodzi konieczność zgromadzenia specjalistycznych dowodów. Dlatego w celu ukierunkowania przebiegu postępowania w art. 184 i art. 208 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz w art. 42, w związku z art. 45 ust. 5a, ust. 6 i ust. 9 ustawy o odpadach określono, jakie wymagania formalne powinien spełniać wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego, obejmującego przetwarzanie odpadów, oraz jakie dokumenty należy do niego dołączyć.

Zgodnie z treścią wniosku obejmującą podniesienie maksymalnej rzędnej składowania z 202 m. n. p. m. do 207 m. n. p. m. dla kwatery nr II, Wnioskodawca wskazał, iż „(...)istniejąca bariera geologiczna podłoża spełnia warunki o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz.U. 2022 r. poz.1902 z późn. zm.) co również zostało potwierdzone badaniami geologicznymi wykonanymi w ramach projektu robót geologicznych w celu określenia warunków hydrogeologicznych dla składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Mostach, Gmina Zduńska Wola, powiat zduńskowski, woj. Łódzkie(...)Dodatkowo potwierdzone badaniami geofizycznymi, które wykazały ciągłość warstwy geologicznej(...)”. Ponadto Wnioskodawca przedmiotowym wniosku podniósł, iż „(...)zmiana nie wpływa na zmianę sposobu funkcjonowania instalacji

i nie powoduje je rozbudowy(...)". Tut. Organ biorąc pod uwagę tak sformułowany wniosek oraz przedstawione w nim stanowisko, przystąpił do szczegółowego ustalenia stanu faktycznego oraz formalno-prawnego objętej pozwoleniem zintegrowanym kwatery nr II składowiska w m. Mostki.

Wojewoda Łódzki decyzją z dnia Nr 46 z dnia 30.01.2007, znak: SR.VII-M/6617-2/PZ/46/2007 wydał pozwolenie zintegrowane, na prowadzenie miejskiego składowiska odpadów w Mostkach o maksymalnej rzędnej składowania 202 m. n. p. m., oraz pozostałych instalacji i urządzeń usytuowanych na działkach 67/1, 68/1, 76/1, 77/4 o łącznej powierzchni 10 4732 m², gmina Zduńska Wola, powiat zduńskowski. Zgodnie z uzasadnieniem wskazanej decyzji Wojewody objęte pozwoleniem zintegrowanym składowisko składa się z jednej kwatery – niecki nr II, o maksymalnej rzędnej składowania 202 m. n. p. m. W świetle uzasadnienia ww. rozstrzygnięcia, Wojewoda Łódzki wydał decyzję w oparciu o, cyt. *"(...)Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla miejskiego składowiska odpadów w Mostkach, gmina Zduńska Wola"* wykonany przez zespół autorów pod kierownictwem ..., w grudniu 2006r.(...)"

W punkcie X. ww. decyzji Wojewoda Łódzki wskazał, prawomocne decyzje odnoszące się do objętych pozwoleniem instalacji i urządzeń dla których ustalono warunki pozwolenia zintegrowanego. Wśród wskazanych decyzji Wojewoda Łódzki nie wymienił pozwolenia na budowę kwatery nr II przedmiotowego składowiska, natomiast uwzględnił decyzję zatwierdzającą projekt budowlany infrastruktury składowiska, tj. decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego instalacji odgazowania składowiska odpadów komunalnych, rowu opaskowego i zbiornika chłonnego, a także decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego wagi samochodowej, które zostały wydane przez Starostę Zduńskowski. Jednocześnie w uzasadnieniu wskazanej decyzji, Wojewoda Łódzki wskazał, iż po dojściu do rzędnej 202 m n.p.m. zostanie wykonana warstwa wysiewana jako roślinność. W żadnej ze wskazanych w punkcie X. ww. decyzji Wojewody w sprawie pozwolenia zintegrowanego, decyzji których kopie zostały także dołączone do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego nie wskazano, parametrów kwatery nr II takich jak: maksymalna rzędna składowania, objętość w m³, czy też pojemność kwatery w tonach. Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla miejskiego składowiska odpadów w Mostkach, gmina Zduńska Wola wykonanego przez zespół autorów pod kierownictwem ... w grudniu 2006r., lokalizacja omawianego składowiska została zatwierdzona decyzjami z dnia 17.01.1983, znak II-1/8331-101/83 ustalającymi *miejsce i warunki realizacji wysypiska odpadów dla miasta Zduńska Wola i Szadek*, oraz z dnia 21.11.1983, znak AIII-1/8380-101/83 w sprawie zatwierdzenia *szczegółowego realizacyjnego planu zagospodarowania wysypiska odpadów stałych dla m. Zd-Woli i m. Szadku we wsi Zimna Woda i Kol. Mostki gm. Zd- Wola*, których kopię załączono do wniosku. We wskazanych decyzjach nie podano parametrów składowiska, tj. maksymalnej rzędnej składowania, objętości w m³, czy też pojemności kwatery w tonach. Natomiast bezpośrednio w treści ww. wniosku z 2006 r. podano, iż *miejskie składowisko dla miasta Zduńska Wola w Mostkach rozpoczęło przyjmowanie odpadów w 1988 r. Składowisko zajmuje powierzchnię 10,47 ha i składa się z jednej kwatery. Użytkowana niecka określana jako Niecka nr II o powierzchni 5,08 ha i pojemności 800 tys. Mg wypełniona jest w około 35 %. Składowanie odpadów odbywa się w systemie podpoziomowo-nadpoziomowym. Docelowa rzędna składowania odpadów wynosi 202 m n.p.m., rzędna warstwy rekultywacyjnej 203 m. n.p.m(...)*procent wypełnienia drugiej niecki około 35%(...)" – str. 5 i str. 34 ww. wniosku. Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku o wydanie pozwolenia

zintegrowanego, niecka składowiska nie jest uszczelniona – str. 39. Zgodnie z zapisami na str. 59 wniosku, *Badania geotechniczne wykonane w 1995 r. wykazały, że:*

- *podłoże składowiska zbudowane jest z naprzemianległych piasków drobnych, średnich i żwirów, których do głębokości 6,0 m ppt. nie przewiercono, (...)*
- *współczynnik filtracji gruntów budujących podłoże składowiska - $k_{sr} = 0,0003$ m/s (bardzo dobra i dobra przepuszczalność) (...)*

Zgodnie z zapisami na str. 66 wniosku „(...)Niecka składowiska nie jest wyposażona w system drenażu odcieków. Ocieki wprowadzane są bezpośrednio w podłoże składowiska zbudowanego z utworów przepuszczalnych(...)”.

Na str. 130 wniosku podano, iż *lokalizacja składowiska nie spełnia wymagań określonych w § 5 oraz § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska (Dz. U. nr 61 poz. 549), uwzględniając zapisy § 20 należy stwierdzić, że niezgodność warunków lokalizacji z wymaganiami określonymi w ww. § 5 Ministra Środowiska (Dz. U. nr 61 poz. 549), nie stanowi przeszkody formalno-prawnej w uzyskaniu pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z § 21 wymienionego wyżej rozporządzenia wymagań określonych w § 5 (dotyczy on wymagań odnoszących się do naturalnej i sztucznej bariery geologicznej, która ma zapewnić ochronę środowiska gruntowo-wodnego) nie stosuje się do składowiska odpadów, którego pozwolenia na budowę wydano przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia(...), ponadto na cyt. stronie wniosku podano, iż uwzględniając zapisy § 22 należy stwierdzić iż brak warstwy drenażowej, określonej w ww. rozporządzeniu nie stanowi podstawy prawnej w uzyskaniu pozwolenia zintegrowanego.*

W ramach złożonego do Wojewody Łódzkiego wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego załączona została kopia decyzji Wójta Gminy Zduńska Wola z dnia 27.06.2006, znak: Nz.GKM.7624/DŚ.1/2/05/06 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, polegającego na rozbudowie istniejącego składowiska odpadów w zakresie budowy systemu odgazowywania składowiska odpadów, rowu opaskowego wraz ze zbiornikiem chłonnym docelowo również drenażu skarpowego, sortowni odpadów o wydajności 150 000 Mg/rok wraz z placem rozładunkowym, pomieszczenia pracy, boksów na surowce wtórne, wymianę i uzupełnienie ogrodzenia składowiska, położonego we wsi Mostki gm. Zduńska Wola na działkach nr ewid.67/1, 68/1, 76/1, 77/4 gmina Zduńska Wola. Załącznikiem do ww. decyzji jest m.in. raport oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia oraz postanowienie Wojewody Łódzkiego z dnia 23.05.2006, znak ŚR.VII-M/6617-2/363/2005 w sprawie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięć na składowisku odpadów w Mostkach. Bezpośrednio wskazana decyzja nie zawiera informacji o parametrach kwatery, tj. maksymalnej rzędnej składowania, objętości w m³, czy też pojemności kwatery w tonach. Natomiast w wymienionym jako załącznik do cyt. decyzji środowiskowej postanowieniu z dnia 23.05.2006, znak: ŚR.VII-M/6617-2/363/2005 Wojewoda Łódzki określił wymagania ochrony środowiska zawarte w charakterystyce przedsięwzięcia i konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym w szczególności m.in. wyposażenie składowiska w system odbioru i zagospodarowania odcieków i określenia maksymalnej rzędnej składowania odpadów na wysokości 202 m. n.p.m.

Już ze streszczenia w języku niespecjalistycznym stanowiącego załącznik do ww. decyzji środowiskowej, raportu ooś datowanego na kwiecień 2006 r, wynika, iż zakres przedsięwzięcia obejmował określenie docelowego kształtu korpusu, docelowej rzędnej składowania 202 m n.p.m. oraz konstrukcję warstwy rekultywacyjnej. Na str. 4 ww. raportu podano, iż, cyt. *z uwagi do chwili obecnej brak decyzji zatwierdzającej maksymalną rzędną czaszy składowiska określono docelowy kształt korpusu oraz docelową rzędną składowiska odpadów na poziomie 202 m n.p.m.* W cyt. raporcie datowanym na kwiecień 2006 r., podano iż całkowita objętość kwatery nr II wzrośnie z 530 000 Mg przy obecnej średniej rzędnej 197,5 m n.p.m. do około 800 000 Mg. Ponadto w ww. raporcie wskazano, iż składowisko jest nieuszczelnione i nie posiada ani naturalnej ani sztucznej bariery geologicznej oraz iż brak jest możliwości ułożenia sytemu drenażu odcieków, z uwagi na to, że cała powierzchnia dna jest przykryta odpadami – str. 22 ww. raportu. W ww. dokumentacji wskazano, iż *naturalna rzeźba terenu została zmieniona w wyniku eksploatacji kruszywa, w wyniku czego powstały wyrobiska poeksploatacyjne. Rzędne dna składowiska wynoszą 183,0 ÷ 185,5 m n.p.m., rzędne terenu otaczającego 190 ÷ 195 m n.p.m.*

Resumując Prowadzący instalację (Zarządzający składowiskiem), zarówno w raporcie ooś, jak i we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego wielokrotnie podawał informację, iż składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Mostkach zlokalizowane jest w miejscu, w którym nie występuje naturalna bariera geologiczna, uszczelniająca podłoże i ściany boczne oraz wskazywał, że nie zostało ono uzupełnione sztucznie wykonaną barierą geologiczną i wykazywał jednocześnie brak uszczelnienia syntetycznego.

Po wydaniu przez Wojewodę Łódzkiego pozwolenia zintegrowanego kolejne zmiany przywoływanej decyzji nie obejmowały uwzględnionej przez Wojewodę rzędnej składowania 202 m. n.p.m. Natomiast w zakresie zmiany infrastruktury składowiska Marszałek Województwa Łódzkiego decyzją z dnia 27.04.2018, znak: RŚVI.7222.201.2017.WR dokonał zmiany pozwolenia zintegrowanego, poprzez m.in. uwzględnienie w nim doposażenia niniejszego składowiska w drenaż odcieków.

Biorąc pod uwagę, iż wniosek z 16.09.2025 obejmuje podniesienie rzędnej składowania o 5 m, zawarte we wniosku stwierdzenie, iż składowisko posiada barierę geologiczną, co jest rozbieżne z wcześniej przedkładanymi dokumentami dot. rzeczonoego składowiska, a także brakiem przedłożenia decyzji środowiskowej obejmującej podniesienie rzędnej składowania o 5 m oraz w związku z ustaleniami dokonanymi na podstawie analizy dotychczasowego materiału dowodowego przekazanego przez Wojewodę Łódzkiego, tut. Organ wezwaniem z dnia 15.01.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, w trybie art. 50 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, wezwał Stronę do sformułowania i przedstawienia wyjaśnień a także uzupełnienia wniosku m.in. w zakresie przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, przedłożenia kopii dokumentów tj. pozwolenia na budowę przedmiotowego składowiska (kwatery nr II) ustalającego parametry kwatery, metodyki na podstawie której określono, iż do osiągnięcia uwzględnionej w pozwoleniu zintegrowanym docelowej (maksymalnej) rzędnej składowania wynoszącej 202 m n.p.m. zostanie osiągnięta mniejsza pojemność kwatery od uwzględnionej w pozwoleniu zintegrowanym 800 000 Mg, oraz metodyki na podstawie której przyjęto

zagęszczenie odpadów, wskazania badań geologicznych potwierdzających, iż bariera geologiczna spełnia wymagania rozporządzenia ws. składowisk. Rzeczonemu wezwaniem Marszałek wezwał także Stronę do złożenia wyjaśnień w związku ze stwierdzonymi rozbieżnościami w przedłożonej dokumentacji (pomiędzy zapisami pisma Strony datowanego na dzień 16.09.2025 a ekspertyzą stanowiącą załącznik nr 1 do przedmiotowego pisma), co do informacji dot. zwiększenia pojemności składowiska wyrażonej w m³. Ponadto biorąc po uwagę art. 214 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska Marszałek Województwa Łódzkiego wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w zakresie emisji do powietrza, oddziaływania na klimat akustyczny, spełnienia wymagań art. 143 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Spółka przekazała odpowiedź na powyższe pismem z dnia 26.01.2026. Jednocześnie Podmiot nie przedłożył decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzając, że taki obowiązek nie zachodzi. Ponadto pełnomocnik Wnioskodawcy wskazał, iż składowisko posiada barierę geologiczną przekazując jednocześnie dokumentację hydrogeologiczną datowaną na listopad 2025 r. i podtrzymał stanowisko zgodnie z którym wnioskowane podniesie rzędnej z 202 m n.p.m. na 207 m n.p.m. tj. o bryłę o objętości 200 827 m³ co odpowiada pojemności w tonach 160 662 Mg, nie pociąga za sobą zmiany (zwiększenia), ani objętości (pojemności w m³) kwatery nr II, ani pojemności kwatery nr II w tonach.

W ocenie tut. Organu do wnioskowanej zmiany pozwolenia zintegrowanego obejmującego przetwarzanie odpadów, polegającej na podniesieniu maksymalnej rzędnej składowania z 202 do 207 m n.p.m. zastosowanie ma przepis art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach dot. istotnej zmiany zezwolenia, uznając iż podniesienie rzędnej składowania stanowi istotną zmianę warunków przetwarzania odpadów.

Do przedmiotowego postępowania ws. zmiany pozwolenia zintegrowanego Marszałek Województwa Łódzkiego nie zastosował procedury określonej ustawą Prawo ochrony środowiska dla istotnej zmiany instalacji, zdefiniowanej w art. 3 pkt 7 i art. 214 ust. 3 cyt. ustawy, stosownie do treści sformułowanej we wniosku, gdyż tut. Organ jest związany zakresem żądania zawartym we wniosku i w ramach rzeczowego postępowania dokonuje rozstrzygnięcia wniosku, który to wniosek obejmuje zmianę instalacji polegającą na podniesieniu maksymalnej rzędnej składowania o 5 m, z jednoczesnym brakiem zwiększenia zarówno objętości kwatery nr II w m³ (pojemności kwatery nr II w m³), jak i brakiem zwiększenia pojemności kwatery nr II w Mg.

Zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, przez istotną zmianę instalacji rozumie się taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. W myśl art. 214 ust. 3 cyt. ustawy Zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 14 maja 2024 r., sygn. III OSK 3716/21 przepis art. 214 ust. 3 p.o.ś., choć nie definiuje pojęcia «istotna zmiana instalacji», to zawiera wskazówkę jak należy to pojęcie interpretować. Przepis ten stanowi, że zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększona skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa

w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2 p.o.ś. Pamiętać także należy, że aby mówić o istotnej zmianie instalacji musi zostać spełniony także drugi warunek, o którym mowa w art. 3 pkt 7 p.o.ś., a więc zmiana ta musi powodować zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, przy czym co istotne oddziaływanie to ma być znaczące.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. IV SA/Wa 45/19 Wykładnia art. 3 pkt 7 p.o.ś. prowadzi do wniosku, że negatywne oddziaływanie instalacji na środowisko badać należy w odniesieniu do rzeczywistego oddziaływania tej instalacji na wszystkie elementy środowiska.

W przypadku instalacji do składowania odpadów określona rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, skala działalności wskazująca na wymóg pozwolenia zintegrowanego to zdolność przyjmowania ponad 10 ton odpadów na dobę lub całkowita pojemność ponad 25 000 ton. Natomiast w przedmiotowym przypadku tutaj. Organ rozpatruje wniosek obejmujący żądanie wg. którego brak jest zwiększenia skali działalności w zakresie zdolności przyjmowania odpadów oraz brak zmiany całkowitej pojemności w tonach składowiska. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił Marszałkowi Województwa Łódzkiego na dokonanie oceny, że objęta wnioskiem zmiana instalacji stanowi jej zmianę istotną w rozumieniu cyt. przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska. W dalszej części uzasadnienia tutaj. Organ rozwinie swoje stanowisko w tym zakresie.

Marszałek Województwa Łódzkiego stwierdził niedopuszczalność dokonania wnioskowanej zmiany polegającej na podniesieniu maksymalnej rzędnej składowania o 5 m, tj. z 202 m n.p.m. na 207 m n.p.m., co wynika z przepisów, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach, w związku z art. 45 ust. 5a i ust. 9 ustawy o odpadach oraz art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz w związku z art. 192 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z niespełnieniem wymagań:

1. określonych w art. 124 ust. 2 i ust 6 ustawy o odpadach, oraz art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z niespełnieniem wymagań wskazanych w § 4, § 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie składowisk odpadów. Przedmiotowe składowisko odpadów składające się z kwatery nr II nie posiada bariery geologicznej uszczelniającej podłoże i ściany boczne, o rozciągłości poziomej przekraczającej obszar składowiska, która by to bariera albo w sposób naturalny spełniała wymóg miąższości nie mniejszej niż 1 m o współczynniku filtracji $k \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s, albo by była uzupełniona sztucznie wykonaną barierą geologiczną o minimalnej miąższości 0,5 m zapewniającą przepuszczalność nie większą niż $k \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s, wykonaną w taki sposób, aby procesy osiadania na składowisku odpadów nie mogły spowodować jej zniszczenia. Kwatera nr II nie posiada także izolacji syntetycznej. Nie spełnia także wymogu dotyczącego najwyższego piezometrycznego poziomu wód podziemnych, który zgodnie z § 4 rozporządzenia ws. składowisk powinien być co najmniej 1 m poniżej poziomu wykopu dna składowiska.

2. określonych w art. 103 ust. 1 pkt 1 i art. 104 ustawy o odpadach, w powiązaniu z art. 127 ust. 3 – 5 cyt. ustawy i § 15 ust. 1 rozporządzenia ws. składowisk – w związku z tym, że w ocenie tut. Organu w świetle zebranego materiału dowodowego, składowanie odpadów powyżej 202 m n.p.m. stanowiłoby unieszkodliwianie odpadów poprzez składowanie poza składowiskiem odpadów.
3. brak dołączenia do wniosku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmującej wnioskowaną zmianę maksymalnej rzędnej składowania – w związku z art. 72 ust. 1 pkt 21 i ust 3 oraz art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
4. zaistniała przesłanka do odmowy określona art. 41a ust. 4 ustawy o odpadach, z uwagi na fakt, iż Łódzki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska postanowieniem z dnia 12.06.2026, znak: I-DSI.7040.2.10.2026.MM negatywnie zaopiniował pod względem spełnienia wymagań ochrony środowiska instalację do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne zlokalizowaną przy ul. Kamiennej 2, Mostki, 98-220 Zduńska Wola.
5. poza tym w ocenie Marszałka Województwa Łódzkiego wnioskowana zmiana jest niedopuszczalna z powodu braku przedłożenia przez Wnioskodawcę wiarygodnego materiału dowodowego potwierdzającego, iż pomimo wnioskowanego zwiększenia maksymalnej rzędnej składowania odpadów z 202 m n.p.m. na 207 m n.p.m., tj. o bryłę o objętości 200 827 m³ i pojemności w tonach wynoszącej 160 662 Mg, nie ulegnie zwiększeniu ani objętość kwatery nr II w m³ (pojemność kwatery w m³), ani pojemność kwatery nr II wyrażona w Mg.

Art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska wskazuje obligatoryjne przesłanki do odmowy wydania pozwolenia wydawanego na podstawie ww. ustawy, w tym pozwolenia zintegrowanego. W przypadku pozwolenia zintegrowanego obejmującego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, w związku z art. 45 ust. 5a – ust. 9 ustawy o odpadach, zastosowanie ma także przepis art. 46 ustawy o odpadach wskazujący obligatoryjne przesłanki do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzania odpadów.

W ocenie Marszałka Województwa Łódzkiego w przedmiotowym przypadku do odmowy dokonania przedmiotowej zmiany zachodzi przesłanka wskazana w art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z brakiem spełnienia najlepszych dostępnych technik BAT dla instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego o których mowa w art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. W ocenie tut. Organu w przedmiotowym przypadku podstawę do odmowy stanowi także art. 46 ustawy o odpadach w związku z tym iż wnioskowany sposób gospodarowania odpadami polegający na ich przetwarzaniu tj. unieszkodliwianiu metodą D5 oraz odzysku metodą R3 i R5 w kwaterze nr II powyżej rzędnej 202 m n.p.m., byłby niezgodny z przepisami prawa określonymi cyt. ustawą o odpadach, w tym rozporządzeniem ws. składowisk odpadów.

Uzasadniając wskazane przesłanki do odmowy, w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż dokonana przez tut. Organ analiza materiału dowodowego, w tym dokumentów dot. rzeczonoego składowiska przekazanych w związku ze zmianą kompetencji z dniem 01.01.2008 Marszałkowi Województwa Łódzkiego

przez Wojewodę Łódzkiego, wykazała iż Wojewoda Łódzki udzielił pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie kwatery nr II składowiska w Mostkach pomimo tego, iż z zebranego przez Wojewodę materiału dowodowego w tym zarówno przedłożonego przez ówczesnego prowadzącego instalację Pana Leszka Felsztyńskiego, wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego wraz z jego załącznikami, jak i z przedłożonego Wojewodzie przez Wójta Gminy Zduńska Wola raportu ooś, wynikało, iż przedmiotowe składowisko, tj. kwatera nr II nie posiada ani naturalnej, ani sztucznie wykonanej bariery geologicznej, ani izolacji syntetycznej, ani drenażu odcieków, co do których wymagania były narzucone wówczas obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz.U. 2003 nr 61 poz. 549). Powyższe prowadzi do konkluzji, iż Wojewoda Łódzki pozytywnie rozstrzygając wniosek i udzielając przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego, uwzględnił przepis § 21 i § 22 cyt. rozporządzenia z 2003 r. Zgodnie z § 21 ówczesnego rozporządzenia z 2003 r. ws. składowisk *Wymagań określonych w § 5 nie stosuje się do składowiska odpadów, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile zarządzający składowiskiem odpadów, prowadząc jego monitoring przez okres nie krótszy niż dwa lata, wykaże brak negatywnego oddziaływania składowiska na wody powierzchniowe i podziemne.* Zgodnie z § 22 cyt. rozporządzenia wymagania w zakresie minimalnej miąższości oraz wodoprzepuszczalności warstwy drenażowej, określonych w § 6 ust. 2, *nie stosuje się do składowisk odpadów, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

Cyt. powyżej rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów, zostało uchylone i zastąpione obecnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów, którego przepisy tut. Organ uwzględnia dokonując rozpatrzenia przedmiotowego wniosku.

Pomimo tego, iż w obecnie rozpatrywanym wniosku Strona twierdzi, iż składowisko spełnia wymagania obecnie obowiązującego rozporządzenia ws. składowisk odpadów, w zakresie posiadania bariery geologicznej oraz sytemu drenażu, spełniających wymagania cyt. rozporządzenia, zebrany przez tut. Organ materiał dowodowy tego nie potwierdza. W ocenie tut. Organu żadne dokumenty, w tym wykonane na przestrzeni lat kolejne dokumentacje hydrogeologiczne obejmujące teren zakładu na którym zlokalizowana jest kwatera nr II, nie poświadczają posiadania bariery geologicznej spełniającej wymagania rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów. Poza tym składowisko nie posiada izolacji syntetycznej. Z zebranego przez Marszałka Województwa Łódzkiego materiału dowodowego wynika także, iż nie jest zachowany wymagany cyt. rozporządzeniem przewidywany najwyższy piezometryczny poziom wód podziemnych, który powinien być co najmniej 1 m poniżej poziomu projektowanego wykopu dna składowiska.

W zakresie weryfikacji spełnienia wymagań określonych w § 4 i § 5 rozporządzenia w sprawie składowisk odpadów, tut. Organ dokonał analizy przedłożonego materiału dowodowego, w szczególności:

- dokumentacji wykonanej przez EKO-GEO-SERVICE mgr pod nazwą *techniczne badanie podłoża gruntowego dotyczące obiektu wysypiska komunalnego we wsi Mostki, gmina Zduńska Wola* data wykonania 13 października 1995 r.

Zgodnie z treścią ww. dokumentacji, cyt. „Rzędne dna składowiska wynoszą od 183,00 m npm do 185,50 m npm, natomiast rzędne terenu otaczającego wysypisko wynoszą od 195,00 m npm do 190,00 m npm”. (pkt I 3. 3.1 str. 4). „Przeprowadzone w dniu 02 października 1995 r. wiercenia badawcze wykazały, że podłoże wysypiska zbudowane jest z naprzemianległych piasków drobnych, średnich i żwirów, których do głębokości 6,0 m ppt nie przewiercono. W obrębie piasków i żwirów z kamieniami nawiercono wodę gruntową na głębokości od 1,1 m ppt do 3,2 m ppt, tj. na rzędnych 182,40 m-183,10 m npm. W ramach pomiarów hydrogeologicznych w dniu 02 października 1995 r. zmierzono w czterech otworach piezometrycznych nr 1,2,3a i 4 zlokalizowanych w obrębie wysypiska, poziom zwierciadła wody gruntowej, który kształtował się na głębokościach: 9,80m, 3,80m, 3,0m i 5,5m czyli na rzędnych od 182,40 m npm do 183,00 m npm.” (...) „Na podstawie danych archiwalnych wynika, że grunty budujące podłoże wysypiska wykazują bardzo dobrą i dobrą przepuszczalność dla wody a średni współczynnik filtracji wynosi $k_{sr}=0,0003$ m/s. Natomiast grunty tworzące warstwę wodonośną wykazują dobrą przepuszczalność dla wody, a średni współczynnik filtracji tych gruntów wynosi $k_{sr}=0,0000564$ m/s. Z uwagi na zmienność uziarnienia tych gruntów w pionie czyli na anizotropię pionową przepuszczalność całego podłoża jest mniejsza, co wpływa na zmniejszenie szybkości przemieszczania się wód opadowych do warstwy wodonośnej. (pkt I 3. 3.2 str. 4+5). Ponadto wskazano, że cyt. „Na podstawie przeprowadzonych prac i badań w obrębie wysypiska komunalnego w Mostkach występują grunty wskazujące na dobrą przepuszczalność dla wody, a tym samym również dla odcieku pochodzącego z przesiakających wód opadowych przez składowane odpady komunalne”, (...) „Pierwszy poziom wodonośny występujący bezpośrednio w podłożu wysypiska jest oddzielony od składowanych odpadów warstwą piasków drobnych i średnich o miąższości 2,5-3,0m. Warstwa ta spełnia zadanie ochronne przed infiltracją zmineralizowanego odcieku pochodzącego ze składowanych odpadów.” Powyższa dokumentacja zawiera również następujący zapis, cyt.: „Przeprowadzona ocena zmian warunków hydrogeologicznych i jakości wód pierwszego poziomu wodonośnego wykazała, że w obrębie wysypiska komunalnego w Mostkach nie nastąpiły niekorzystne zmiany w związku ze składowaniem odpadów komunalnych. Istniejące warunki gruntowo-wodne i geotechniczne oraz prawidłowa technologia składowania odpadów ograniczyła do minimum możliwość zanieczyszczenia warstwy wodonośnej odciekami z wysypiska.” (pkt I 5. str. 6+7).”

Jak więc wynika z wyżej wymienionego dokumentu składowisko nie posiada ani bariery geologicznej spełniającej wymagania rozporządzenia ws. składowisk odpadów ani izolacji syntetycznej. W ocenie tut. Organu warstwa piasków nie może być warstwą izolującą a w związku z tym nie spełnia zadań ochronnych przed infiltracją.

- dokumentacji hydrogeologicznej wykonanej przez PRZEDSIĘBIORSTWO CENECO-BUD Sp. z o. o., Nr arch.: 08/pz/05, dotyczącej wykonania 4-ch piezometrów w rejonie wysypiska miejskiego dla miasta

Zduńska Wola w Mostkach (piezometry wykonane w 1986r), autorzy opracowania: mgr
nr. Upr. , datowanej na 09.02.2006.

Zgodnie z treścią ww. dokumentacji (str. 5), cyt. „Profile wykonanych otworów wykazały, że w podłożu wysypiska do głębokości ich wykonania występują osady czwartorzędowe. Pod warstwą gleby o miąższości 0,5 m zalega kompleks osadów piaszczysto – żwirowych, zbudowany głównie ze żwirów z domieszką otoczków. Miąższość tego kompleksu wynosi od 13,0 do 15,5 m. W otworze P-1 kompleks ten rozdzielony jest dwoma przewarstwieniami mułków występujących w przelotach 6,0 – 9,0 i 13,0 – 15,0 m. W otworze tym od głębokości 15,0 do 20,0 występują piaski drobnopiękiste. W pozostałych 3 otworach warstwa piaszczysto – żwirowa podścielona jest mułkami. Na podstawie rozpoznania regionalnego można stwierdzić, iż w omawianym rejonie miąższość osadów czwartorzędowych wynosi ponad 50 m. Pod przypowierzchniową warstwą osadów piaszczysto – żwirowych zalega kompleks glin zwałowych. Poniżej występują piaskowce i wapienie górnej kredy. W obrębie kompleksu osadów piaszczysto – żwirowych stwierdzono występowanie wód podziemnych o swobodnym charakterze zwierciadła wód podziemnych. Zwierciadło to zalegało w okresie wykonania otworów na głębokości od 2,5 m (P-3a) do 9,5 m (P-1), tj. na rzędnych 183,0 – 183,3 m n.p.m., a w listopadzie 2005 roku na głębokości od 3,2 m (P-3a) do 10,3 m (P-1), tj. na rzędnych 182,6 m – 182,7 m n.p.m. Położenie zwierciadła wskazuje, że przepływ wód następuje w kierunku północnym i północno-zachodnim. Poziom ten nie jest w tym rejonie ujmowany. Użytkowe znaczenie ma w tym rejonie górnokredowy poziom wodonośny, którego strop zalega na głębokości ponad 50 m. Poziom ten izolowany jest od poziomu przypowierzchniowego warstwą glin zwałowych, o miąższości przekraczającej 30m.” Dodatkowo na str. 6 wskazano, że cyt. „Na podstawie analizy przedstawionych w zestawieniu danych można stwierdzić, że do roku 1999 wysypisko nie wpływało negatywnie na jakość wód podziemnych. Badania wykonane w roku 2003 wykazały, że w stosunku do roku 1999 nastąpił znaczny wzrost zawartości większości badanych składników. Kolejna seria badań, wykonanych w latach 2004 i 2005 (z wyłączeniem piezometru P-4) wykazała, że w piezometrach P-1 i P-2 nastąpiło wyraźne obniżenie stężeń badanych składników, podczas gdy w piezometrach P-3a i P-4 utrzymuje się ono na podwyższonym poziomie.”

- dokumentacji hydrogeologicznej datowanej na: 01.2012r. Nr arch. GT/882/2012, temat: Dokumentacja geologiczna określająca warunki hydrogeologiczne pod budowę nowej kwatery na składowisku odpadów komunalnych w miejscowości Mostki koło Zduńskiej Woli, woj. łódzkie, autorzy opracowania: mgr. inż. i nr. upr. i mgr zatwierdzonej decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 16.02.2012, znak: ROV.7431.1.2012.BC.

W ww. dokumentacji wskazano, że „Kwatera składowiska - Niecka nr II nie jest uszczelniona, wyrobisko powstałe w wyniku eksploatacji kruszywa naturalnego. „Jak wynika z danych zawartych w tabeli, I poziom wodonośny - wody gruntowe, nie są wystarczająco izolowane, są wysoce zagrożone migracją zanieczyszczonych wód ze składowiska, stąd koniecznym jest zastosowanie bariery izolującej (geomembrany) pod całym składowiskiem.”(str. 16) „W badanym terenie dominują utwory piaszczyste, które jak już wspomniano nie stanowią dobrego materiału izolującego dla infiltrujących zanieczyszczonych wód ze składowiska. Osady spójne - gliny, pyły, piaski gliniaste, które ze względu na dwukrotnie większą średnią powierzchnię właściwą gruntów oraz niski współczynnik filtracji, byłyby ośrodkiem izolującym, występują

lokalnie, nie są wykształcone w sposób ciągły, nie stanowią więc wystarczającej wystarczającą barierą przed migracją zanieczyszczeń do płytkiego poziomu wodonośnego" (str. 17). Jak wynika z wniosków z treści zawartej na str. 24 ww. dokumentacji, projektowane nowe składowisko powinno mieć wykonaną izolację dla poziomu płytkiego i głębokiego wód podziemnych. Teren całego projektowanego składowiska powinien być uszczelniony.

- dokumentacji opracowanej przez *NOWE PRZEDSIĘBIORSTWO GEOLOGICZNE s.c.*, pod nazwą *dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla projektowanej budowy nowej kwatery składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Mostki*, opracowana przez mgr inż. _____ nr uprawnień _____, mgr _____ nr uprawnień _____, datowana na czerwiec 2020 r. zatwierdzonej decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 24.09.2020, znak: GKIII.7431.5.2020.MT.

Ww. dokumentacja opracowana została na potrzeby realizacji projektowanej kwatery nr I. Część nadpoziomowa ww. kwatery nr I miała przylegać do skarpy zachodniej kwatery nr II. W rozdziale 2.1. wskazanej dokumentacji, w części dot. zarysu historii działalności oraz stanu formalno-prawnego obiektu podano, iż istniejące składowisko cyt. *zajmuje obszar ok. 5 ha, na składowisku zdeponowano ok. 700 tys. m³ odpadów. Docelowa pojemność składowiska to 800 tys. m³ odpadów. Planuje się podniesienie rzędnej docelowej składowania do 207 m. n.p.m., co zwiększy pojemność składowiska o kolejne ok. 100 tys. m³*. Na str. nr 6 w rozdziale 2.3. wyżej przywołanej dokumentacji, przedstawiono charakterystykę rozwiązań technicznych i technologicznych projektowanej nowej kwatery składowiska tj. kwatery nr I o powierzchni ok. 2.3 ha. Na str. 40 podano, iż cyt. *w podłożu projektowanego składowiska brak naturalnej bariery geologicznej o współczynniku filtracji mniejszym niż $1 \cdot 10^{-9}$ w związku z powyższym projektowane jest wykonanie sztucznej bariery*. Ponadto w ww. dokumentacji stwierdzono, że cyt. *„W piezometrach P3a i P4 oraz w otworze badawczym B-1 jakość wody kształtowana jest przez istniejące składowisko odpadów w Mostkach, którego obecnie eksploatowana kwatera nr 2 nie jest uszczelniona, a składowanie odpadów rozpoczęło pod koniec lat 80-tych XX wieku w wyrobisku powstałym w wyniku eksploatacji kruszywa naturalnego początkowo system podpoziomowym; obecnie nadpoziomowo. Wody opadowe infiltrujące przez zdeponowane odpady na składowisku trafiają do płytko występującego poziomu wód podziemnych i wynoszoną zanieczyszczenia wąskim strumieniem wód podziemnych (szerokości ok. 100m), w kierunku rzeki Pichna przepływającej ok. 350-550m na północ od miejsca dokumentowanych badań.”* (str. 38). Dodatkowo autor opracowania na str. 40 zaznacza, że cyt. *„Po wybudowaniu nowej kwatery nr 1, która dobudowana zostanie do eksploatowanego składowiska w bezpośrednim sąsiedztwie od zachodniej strony eksploatowanej kwatery nr 2 (powierzchnia styku kwater będzie również izolowana warstwą z materiału ilastego o grubości min. 0,5 m i o współczynniku filtracji jak bariera mineralna części podpoziomowej kwatery nr 1) oraz po zamknięciu i zrekultywowaniu kwatery nr 2 jakość wody na przedpolu składowiska ulegnie poprawie. Ograniczona zostanie ilość wód opadowych infiltrujących przez zdeponowane na istniejącym składowisku odpady. Konstrukcja nowej kwatery wykluczy możliwość przedostawania się zanieczyszczeń do wód podziemnych”*.

- dokumentacji opracowanej przez *NOWE PRZEDSIĘBIORSTWO GEOLOGICZNE s.c.*, datowanej na czerwiec 2020 r., pod nazwą dokumentacja geologiczno-inżynierska dla projektowanej budowy nowej kwatery składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Mostki, opracowanej przez mgr inż. Ireneusza Łukaczyńskiego nr uprawnień 040 295, VII-1476, mgr . . . nr uprawnień . . . , datowanej na czerwiec 2020 r. zatwierdzonej decyzją Starosty Zduńskowolskiego z dnia 24.09.2020 r., znak: SR.6541.1.2020.

Tożsame zapisy jak w dokumentacja hydrogeologicznej z 2020 r., zawiera treść dot. zarysu historii działalności oraz stanu formalno-prawnego obiektu i tożsame założenia dot. realizacji planowanej kwatery nr I. Ww. dokumentacja opracowana została na potrzeby realizacji projektowanej kwatery nr I. Zgodnie z treścią ww. dokumentacji (str. 8), cyt. „Składowanie odpadów komunalnych w wyrobisku po eksploatacji pisaku rozpoczęło pod koniec lat 80-tych XX wieku. Odpady składowano na naturalnym podłożu o nierównej powierzchni. Dno i skarpy wyrobiska nie były uszczelnione”. Ponadto na str. 19 wskazano, że cyt. „Pierwsza warstwa wodonośna, o zwierciadle swobodnym, występującym, w okresie badań, na głębokości od ok. 1,5 m do ok. 10,5 m (na rzędnych 181,86 – 182,12 m n.p.m.) w utworach piaszczystych budujących kemy i tarasy kemowe. Zasilanie warstwy następuje bezpośrednio poprzez infiltrację wód opadowych. Warstwa nie posiada naturalnej izolacji od powierzchni terenu.” Ponadto, zaznacza się również, że cyt. „W piezometrach P3a i P4 oraz w otworze badawczym B-1 jakość wody kształtowana jest przez istniejące składowisko odpadów w Mostkach, którego obecnie eksploatowana kwatera nr 2 nie jest uszczelniona, a składowanie odpadów rozpoczęło pod koniec lat 80-tych XX wieku w wyrobisku powstałym w wyniku eksploatacji kruszywa naturalnego początkowo system podziemnym; obecnie nadziemnym. Wody opadowe infiltrujące przez zdeponowane odpady na składowisku trafiają do płytko występującego poziomu wód podziemnych i wynoszoną zanieczyszczenia wąskim strumieniem wód podziemnych (szerokości ok.100m), w kierunku rzeki Pichna przepływającej ok. 350-550m na północ od miejsca dokumentowanych badań.” (str. 33). Dodatkowo autor opracowania na ww. str. 33 zaznacza, że cyt. „Po wybudowaniu nowej kwatery nr 1, która dobudowana zostanie do eksploatowanego składowiska w bezpośrednim sąsiedztwie od zachodniej strony eksploatowanej kwatery nr 2 (powierzchnia styku kwater będzie również izolowana warstwą z materiału ilastego o grubości min. 0,5 m i o współczynniku filtracji jak bariera mineralna części podziemnej kwatery nr 1) oraz po zamknięciu i zrehabilitowaniu kwatery nr 2 jakość wody na przedpolu składowiska ulegnie poprawie. Ograniczona zostanie ilość wód opadowych infiltrujących przez zdeponowane na istniejącym składowisku odpady. Konstrukcja nowej kwatery wykluczy możliwość przedostawania się zanieczyszczeń do wód podziemnych”. W punkcie dotyczącym geologiczno-inżynierskiej charakterystyki podłoża wskazano, iż cyt. „Podłoże gruntowe terenu badań do zbadanej głębokości 19,5 – 27,5 m p.p.t. charakteryzują proste warunki gruntowo-wodne. W podłożu dokumentowanego terenu wydzielono następujące serie gruntów:

0 – czwartorzęd – nasypowy

I – czwartorzęd – utwory niespoiste – wodnolodowcowe

II – czwartorzęd – utwory spoiste – lodowcowe i wodnolodowcowe” (...)

„ W podłożu projektowanego składowiska brak naturalnej bariery geologicznej o współczynniku mniejszym niż $1 \cdot 10^{-9}$. W związku z powyższym projektowane jest wykonanie sztucznej bariery.” (str.

38)

- dokumentacji opracowanej przez HYDROPROJEKT® , pod nazwą dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne dla składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Mostki, opracowana przez mgr. inż. ... nr upr. ... mgr. inż. ... inż. ... inż. , datowanej na styczeń 2026 r., zatwierdzona decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 20.04.2026 r., znak: GKIII.7431.28.2025.ASo.

Zgodnie z treścią ww. dokumentacji (str. 31-32), cyt. „Główny użytkowy poziom wodonośny jest niezagrożony wpływem składowiska odpadów. W jego stropie występuje miąższa warstwa izolacyjna, spełniająca wymogi naturalnej bariery geologicznej (miąższość ≥ 1 m; współczynnik filtracji $\leq 1,0 \cdot 10^{-9}$ m/s) o znacznej pojemności sorpcyjnej. Strop bariery znajduje się na głębokości od 10 do 30 m p.p.t., a jej miąższość jest większa niż 50 m, jak wskazują dane literaturowe. Przestrzenny zasięg warstwy glin zwałowych stanowiących barierę znacznie wykracza poza granice składowiska. Zwierciadło piezometryczne poziomu kredowego, którego warstwą napinającą są bezpośrednio wspomniane gliny zwałowe, zanotowane w okolicznym ujęciu wodociągowym w Suchoczasach znajduje się na rzędnej około 160 m n.p.m. W obrębie składowiska szacuje się położenie zwierciadła ustalonego poziomu wodonośnego kredy górnej na głębokości około 60-80 m p.p.t..”. Ponadto, w podsumowaniu na str. 37 podano, że cyt. „- Stwierdza się obecność naturalnej bariery geologicznej w postaci warstwy glin zwałowych o miąższości > 50 m, na głębokości około 10-30 m p.p.t.

- Analiza hydrologiczna nie wykazała znacznego zagrożenia, jakie stanowi składowisko dla jakości wód rzeki Pichna Szadkowska.
- Oznaczenia pojemności sorpcyjnej gruntu sugerują udział procesów samooczyszczania w warstwie wodonośnej na drodze przepływu.
- Składowisko spełnia wymogi przedstawione w §2.1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz.U.2022.1902 t.j.) odnośnie lokalizacji składowisk odpadów.
- Wykonane w ramach opracowania piezometri zaleca się włączyć do sieci monitoringu jakości wód podziemnych składowiska.”

Biorąc pod uwagę treść przedłożonych opracowań/opinii hydrogeologicznych oraz pozostałych dokumentacji, w opinii tut. Organu przedmiotowe składowisko składające się z kwatery nr II, nie posiada naturalnej bariery geologicznej, uszczelniającej podłoże i ściany boczne o miąższości co najmniej 1m i współczynniku filtracji $k \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s o których mowa w § 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 rozporządzenia ws. składowisk odpadów oraz uszczelnienia syntetycznego.

Dodatkowo, należy wskazać, że występowanie gruntów spoistych na większych głębokościach (rzędu ok. 20–30 m p.p.t.), nie spełnia wymagań dla naturalnej bariery geologicznej w rozumieniu rozporządzenia ws. składowisk, gdyż warstwy te nie uszczelniają bezpośrednio podłoża kwatery składowiska oraz ścian bocznych. Z przedłożonej dokumentacji hydrogeologicznej datowanej na styczeń 2026 r. wynika, że w podłożu składowiska istnieje naturalna bariera geologiczna głównego użytkowego poziomu wodonośnego, ale nie pierwszego poziomu wodonośnego i nie jest ona zlokalizowana w podłożu i ścianach bocznych

składowiska, a więc nie spełnia wymagań § 4 ust. 1 rozporządzenia ws. składowisk, ale występuje znacznie poniżej dna składowiska. Zgodnie z Tabelą 10 (str. 26) ww. dokumentacji, m.i.n. w otworze P – 13 zlokalizowanym na kierunku północnym od kwatery nr 2 występuje naturalna bariera geologiczna spełniająca wymagania rozporządzenia ws. składowisk w zakresie miąższości i współczynnika filtracji jednak dopiero na głębokości 25,5 m, natomiast w otworze P-17 również zlokalizowanym na kierunku północnym od kwatery nr 2 (powyżej ww. otworu P – 13), na głębokości ok. 25,0 m, oznaczony współczynnik filtracji wynosi $9,07 \times 10^{-9}$ m/s, wobec czego przekracza dopuszczalną wartość $1,0 \times 10^{-9}$ m/s. W związku z powyższym należy uznać, iż w ww. otworze brak jest naturalnej bariery geologicznej.

Analiza otworu P-8, zlokalizowanego na południowym kierunku od kwatery nr II, wskazuje na występowanie warstwy gruntów spoistych spełniających wymagania w zakresie miąższości oraz współczynnika filtracji, jednak dopiero na głębokości około 30,3–34,3 m p.p.t.

Porównanie wyników uzyskanych w otworze P-8, zlokalizowanym na południowym kierunku od kwatery nr 2, z wynikami otworów P-13 i P-17, położonych po stronie północnej, potwierdza istotną zmienność przestrzenną warstw gruntów o niskiej przepuszczalności – zarówno pod względem ich głębokości zalegania, jak i właściwości filtracyjnych.

Powyższe rozbieżności w zakresie parametrów filtracyjnych gruntów, stwierdzone na zbliżonych głębokościach i w niewielkiej odległości przestrzennej, wskazują, że warstwa gruntów spoistych nie ma charakteru ciągłego ani jednorodnego. Oznacza to, że nie tworzy ona spójnej bariery geologicznej w skali całego analizowanego obszaru, lecz występuje w postaci nieciągłych i zmiennych przestrzennie fragmentów o zróżnicowanych właściwościach filtracyjnych.

Ponadto, przedstawiona analiza wyników badań geologicznych oraz geofizycznych (ERT) tj. *Raport z badań geofizycznych metodą tomografii elektrooporowej ERT w celu rozpoznania budowy geologicznej ośrodka gruntowego na terenie składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Mostki, oraz na terenach przyległych*, datowana na kwiecień 2025 r. wskazuje na brak ciągłej naturalnej bariery geologicznej w obrębie całej kwatery składowiska jak również na jej ścianach bocznych. W ocenie tut. Organu badania ERT nie potwierdzają zapisu zawartego w dokumentacji, iż przestrzenny zasięg warstwy glin zwałowych stanowiących barierę znacznie wykracza poza granice składowiska. Należy wskazać, że wyniki badań geofizycznych wykonanych metodą tomografii elektrooporowej stanowią metodę pośrednią, której interpretacja jest obciążona niepewnością i zależy od przyjętych założeń modelowych. Wartości błędu RMS (1,85–9,09%) świadczą o dobrym dopasowaniu modeli do danych pomiarowych, jednak nie stanowią jednoznacznego potwierdzenia poprawności interpretacji litologicznej w całym obszarze badań.

W świetle powyższego oraz z uwzględnieniem wymogu § 4 ust. 3 rozporządzenia ws. składowisk, w zakresie rozciągłości poziomej przekraczającej obszar składowiska odpadów, nie można potwierdzić spełnienia wymagań dla naturalnej bariery geologicznej w całym obszarze składowiska.

Odnosząc się do treści § 4 ust. 4 rozporządzenia ws. składowisk, zgodnie z którym cyt. „Przewidywany najwyższy piezometryczny poziom wód podziemnych powinien być co najmniej 1 m poniżej poziomu projektowanego wykopu dna składowiska”, tut. Organ stwierdził, że kwatera nr II nie spełnia powyższego warunku. Z przedłożonej dokumentacji hydrogeologicznej datowanej na styczeń 2026 r. (Załącznik nr 9 i Tabela 7 na stronie 15 w części tekstowej opracowania) wynika, że najwyższy piezometryczny poziom wód został stwierdzony w piezometrze P-6 (znajdującym się na zachód od kwatery nr

II) na rzędnej 183,26 m n.p.m., natomiast najniższy w piezometrze P-13 (zlokalizowanym na północ od kwatery nr II) na rzędnej 182,04 m n.p.m. Zgodnie z zapisami w dokumentacji pomiary były wykonywane w okresie roztopowym, zatem można przyjąć, że odpowiadały maksymalnym rzędnym położenia zwierciadła. Ponadto analizując archiwalne dokumentacje sporządzone dla tego obszaru w latach wcześniejszych można zauważyć, iż poziom zwierciadła wody znacząco się nie zmieniał. Jednocześnie rzędne dna składowiska mieszczą się w przedziale od 183,00 m n.p.m. do 185,50 m n.p.m.

Powyższe oznacza, że różnica pomiędzy najwyższym poziomem zwierciadła wód podziemnych a projektowanym dnem składowiska jest mniejsza niż wymagane 1,0 m. Ponadto, poziom wód podziemnych może znajdować się bezpośrednio w strefie dna kwatery. W konsekwencji dno składowiska może być zlokalizowane w obrębie pierwszego poziomu wodonośnego lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie, oraz stwarza ryzyko bezpośredniego kontaktu odcieków ze zwierciadłem wód podziemnych.

Analiza ww. dokumentacji hydrogeologicznej z 2026 r. dokonana przez Marszałka Województwa Łódzkiego wykazała, iż składowisko odpadów może stanowić zagrożenie dla pierwszego poziomu wodonośnego oraz głównego użytkowego poziomu wodonośnego.

Zgodnie z treścią dokumentacji hydrogeologicznej zwierciadło piezometryczne poziomu kredowego, znajduje się na rzędnej około 160 m n.p.m., natomiast w obrębie składowiska szacuje się położenie zwierciadła ustalonego poziomu wodonośnego kredy górnej na głębokości około 60 - 80 m p.p.t. czyli na rzędnej 80 - 100 m n.p.m. Analiza przekroju geofizycznego ERT 05–05' wskazuje, że zakres rozpoznania elektrooporowego obejmuje interwał głębokościowy 0 - 60 m p.p.t., a więc do górnej granicy przedziału głębokości, w którym może występować zwierciadło poziomu wodonośnego. W dolnej części przekroju widoczna jest strefa gruntów o niskich wartościach oporności właściwej, interpretowana jako utwory spoiste (gliny zwałowe), jednak ich struktura nie jest jednorodna i wykazuje lokalne zaburzenia oraz zmienność miąższości.

W świetle powyższego należy wskazać, że choć warstwa glin zwałowych pełni funkcję izolacyjną względem głównego użytkowego poziomu wodonośnego, jej niejednorodność oraz lokalne osłabienia mogą sprzyjać migracji pionowej zanieczyszczeń. Wobec powyższego nie można wykluczyć migracji zanieczyszczeń poprzez niejednorodną warstwę izolacyjną, do stropu głównego poziomu wodonośnego.

Trzeba zauważyć, iż praktycznie z każdej zatwierdzonej dokumentacji hydrogeologicznej, która stanowi materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie, wynika, iż teren zakładu nie posiada bariery geologicznej spełniającej w sposób naturalny wymagania rozporządzenia w sprawie składowisk. Także dla rozważanych do realizacji kolejnych dwóch kwater (kwatery nr I i kwatery nr III), zgodnie z zaleceniami dokumentacji hydrogeologicznych należy zastosować sztucznie wykonaną barierę geologiczną. Za bezpodstawne można więc uznać stanowisko Strony o występującej naturalnie barierze geologicznej, spełniającej wymagania rozporządzenia ws. składowisk.

Odnosząc się do spełnienia wymagań § 5 rozporządzenia ws. składowisk, zgodnie z ust. 2 cyt. „System drenażu wód odciekowych ze składowiska odpadów umożliwiający konserwację i kontrolę jego stanu wykonuje się powyżej izolacji syntetycznej, o której mowa w § 4 ust. 7. System ten składa się z warstwy drenażowej wykonanej z materiału żwirowo-piaszczystego lub z innych materiałów o podobnych właściwościach o wartości współczynnika filtracji k większej niż 1×10^{-4} m/s i miąższości rzeczywistej nie

mniejszej niż 0,5 m; w warstwie drenażowej umieszcza się system drenażu głównego odprowadzającego wody odciekowe do głównego kolektora."

Z informacji zawartych we wniosku w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla kwatery nr 2 z lipca 2017 r. wynika, iż kwatera nr II składowiska odpadów w Mostkach, wyposażona jest w instalację odprowadzania wód odciekowych. Zgodnie z treścią ww. wniosku (str. 66-67), cyt. „Drenaż wód odciekowych korpusu składowiska obejmuje dwa odcinki, jeden od strony północnej o średnicy Dn 200 i długości 60 m, posadowiony na głębokości od 2,90 m do 3,65 m (wykonany metodą wykopu otwartego) oraz drugi odcinek od strony zachodniej, realizowany metodą przeciskową pod składowiskiem, o średnicy Dn 300 z rurą drenażową o długości $l = 70$ m, na głębokości od 4,65 do 3,65 m p.p.t. Przecisk wykonany jest z rur stalowych Dn 300 x 7,1 wzdłużnie ponacinanych rowkami szerokości 2 mm. Do rury przeciskowej włożono rury drenarskie Dn 200 w otulinie z włókna kokosowego. Oba drenaże, o łącznej długości 130 m, poprowadzone są ze spadkiem 2% do studni Dn 1500, w której zlokalizowano pompownię odcieków. Zbiornik pompowni wykonano z elementów betonowych i żelbetonowych wykonanych z betonu wibroprasowanego, wodoszczelnego, mrozoodpornego. Zastosowano pompownię typu Pt/1500 x 4.7/N-65/AS 0630513/4 D Ex z dwoma pompami $Q = 4$ l/s, $H = 4,1$ m, pracującymi naprzemiennie. Na kanale tłocznym Dn 90 zlokalizowano studnię rozprężną. Ocieki ze studni rozprężnej kierowane są grawitacyjnie, rurociągiem Dn 200 do zbiornika retencyjno-odparowczego odcieków, o pojemności użytkowej 230 m³. Wylot odcieków do zbiornika zrealizowano poprzez wylot drenarski"

Zastosowane rozwiązania techniczne nie spełniają wymagań określonych w § 5 ust. 2 rozporządzenia ws. składowisk, w szczególności w zakresie lokalizacji systemu drenażu względem izolacji syntetycznej, której to składowisko nie posiada. Nie zastosowano warstwy drenażowej, która powinna być wykonana z materiału żwirowo-piaszczystego lub z innych materiałów o podobnych właściwościach o wartości współczynnika filtracji k większej niż 1×10^{-4} m/s i miąższości rzeczywistej nie mniejszej niż 0,5 m. W opinii tut. Organu istniejący system drenażu nie jest zgodny z wymaganiami ww. § 5 ust. 2 rozporządzenia ws. składowisk.

W ocenie tut. Organu w zakresie rozbudowy istniejącej kwatery polegającej na podniesieniu maksymalnej rzędnej składowania o 5 m, dla eksploatowanej od lat 80-tych XX w. kwatery nr II objętej wnioskiem o podniesienie rzędnej składowania, nie można zastosować zwolnień o których mowa w § 30 rozporządzenia ws. składowisk. Zgodnie z § 30 ust. 2. rozporządzenia ws. składowisk Wymagań określonych w § 4 nie stosuje się do składowiska odpadów, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 25 kwietnia 2003 r., o ile zarządzający składowiskiem odpadów, prowadząc jego monitoring przez okres nie krótszy niż dwa lata od dnia 25 kwietnia 2003 r., wykazał brak negatywnego oddziaływania składowiska na wody powierzchniowe i podziemne. Zgodnie z § 30 ust. 2. rozporządzenia ws. składowisk Wymagań w zakresie minimalnej miąższości oraz wodoprzepuszczalności warstwy drenażowej, określonych w § 5 ust. 2, nie stosuje się do składowisk odpadów, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 25 kwietnia 2003 r. i budowę rozpoczęto przed dniem 12 marca 2010 r.

W przedmiotowym przypadku Strona nie wykazała posiadania pozwolenia na budowę kwatery nr II wydanego przed 25 kwietnia 2003 r., w którym to pozwoleniu określona by została maksymalna rzędna składowania wynosząca 207 m n.p.m.

Tym samym należy zważyć, iż zachodzi przesłanka do odmowy zmiany pozwolenia zintegrowanego w zakresie podniesienia maksymalnej rzędnej składowania, w związku z niespełnieniem wymagań określonych w § 4 i § 5 ust. 2 rozporządzenia ws. składowisk.

Powyższe stanowisko tuż. Organu jest spójne z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt IV SA/Wa 2249/20, odnoszącego się do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na zwiększeniu rzędnej składowiska odpadów. Zgodnie z uzasadnieniem cyt. wyroku *należy przyjąć, iż wszelkie wątpliwości związane z wykładnią przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie ustawy o odpadach, należy rozstrzygać z uwzględnieniem: 1) celów, jakim ta regulacja ustawowa służy, wynikających z jej art. 1 (m.in. określenie środków służących ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi, zapobiegających i zmniejszających negatywny wpływ na środowisko oraz zdrowie ludzi wynikający z wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi), 2) zasad prewencji i przezorności, wyrażonych w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219), dalej "P.o.ś", Z racji tego, iż uregulowanie zawarte w § 30 ust. 2 r.s.o. ma w oczywisty sposób charakter wyjątku od zasady ustanowionej w § 4 r.s.o. (zwalnia bowiem niektóre z istniejących składowisk od wymogów przewidzianych dla wszystkich składowisk), podlega ono rygorom wynikającym z dyrektywy interpretacyjnej, postulującej generalną niedopuszczalność stosowania rozszerzającej wykładni wyjątków (exceptiones non sunt extendendae). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż rygorystyczny sposób wykładni § 30 ust. 2 r.s.o., na gruncie którego stanęły organy, zakładający, iż rozbudowa składowiska, które było dotąd objęte tym przepisem, zwalniającym z wymogów z § 4 r.s.o., wymaga dostosowania składowiska do tychże wymogów, bezspornie zapobiega zwiększaniu powierzchni, czy też intensyfikacji działalności składowiska, funkcjonującego w drodze wyjątku w dalszym ciągu (w kontekście aspektów uregulowanych w § 4 r.s.o.) na zdezaktualizowanych zasadach (przewidzianych w poprzednim r.s.o.), stwarzających większe ryzyko dla środowiska naturalnego niż składowiska objęte reżimem § 4 r.s.o. W ocenie Sądu tego rodzaju wykładnia § 30 ust. 2 r.s.o., co do zasady eliminująca ryzyko negatywnego oddziaływania na środowisko, związane z eksploatacją składowiska, nie spełniającego wymogów § 4 r.s.o. (poprzez niedopuszczenie do rozbudowy tego składowiska bez jego dostosowania do ww. wymogów), ściśle koresponduje z celami jakie mają realizować przepisy z zakresu gospodarki odpadami, wyrażonymi we ww. art. 1 u.o., jak też z dyrektywami prewencji i przezorności, wynikającymi z art. 6 p.o.ś. Wykładnia ta jest zatem prawidłowa.*

Stanowisko Marszałka Województwa Łódzkiego w ww. zakresie podzielił Wójt Gminy Zduńska Wola w opinii z dnia 23.04.2026, znak: IWKS.6234.1.2026.ES wydanej w trybie art. 41 ust. 6a ustawy o odpadach, w której wskazał, iż kwatera nr II nie spełnia przepisów szczególnych, tj. rozporządzenia z dnia 30.04. 2013 w sprawie składowisk odpadów (Dz.U. z 2022 r., poz. 1902), przede wszystkim w zakresie bariery geologicznej, uszczelnienia syntetycznego oraz drenażu (§ 4 i 5 ww. rozporządzenia). Rozbudowane może być wyłącznie składowisko odpadów, spełniające wymagania ww. rozporządzenia. W przedmiotowym

przypadku istnieje ryzyko znaczących oddziaływań na środowisko jakie niesie ze sobą przedsięwzięcie niespełniające wymagań.

W przypadku składowiska odpadów wymagającego pozwolenia zintegrowanego, instalacja ta musi także spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, stosownie do art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. Najlepsze dostępne techniki zostały zdefiniowane w art. 3 pkt 10 ustawy Prawo ochrony środowiska. Natomiast w toku postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla danej instalacji określa się wymagania najlepszych dostępnych technik uwzględniając art. 207 ustawy Prawo ochrony środowiska. Do chwili obecnej dla instalacji do składowania odpadów nie zostały opublikowane ani dokumenty referencyjne BAT, ani konkluzje BAT. Dla składowisk odpadów najlepsze dostępne techniki ustala się w szczególności na podstawie implementowanych przepisów dyrektywy ws. składowisk, tj. w szczególności na podstawie wymagań ustawy o odpadach oraz rozporządzenia ws. składowisk. W świetle powyższego brak spełnienia wymagań rozporządzenia ws. składowisk stanowi jednocześnie brak spełnienia wymagań ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik wskazanych w art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, co także stanowi podstawę do odmowy zmiany pozwolenia zintegrowanego.

Kolejnymi przesłankami do odmowy zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego są niespełnienie wymagań określonych w art. 103 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oraz art. 104 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach, w powiązaniu z art. 127 ust. 3 - 5 cyt. ustawy i § 15 ust. 1 rozporządzenia ws. składowisk, a także brak przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w związku z art. 72 ust. 1 pkt 21 i ust. 3 oraz art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Uzasadniając odmowę zmiany przedmiotowego pozwolenia ze względu na wymienione przepisy prawa należy zacząć od tego, iż składowisko odpadów stanowi budowlę w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane (Dz.U. z 2026 r. poz. 524 z późn. zm.) i tym samym obiekt budowlany w myśl art. 3 pkt 1 cyt. ustawy. W związku z powyższym budowa, rozbudowa i zmiany składowiska odpadów jako budowli podlega wymogom cyt. ustawy Prawo budowlane. Jednocześnie ustawa o odpadach i jej przepisy wykonawcze określają przepisy szczególne w stosunku do ustawy Prawo budowlane. W rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska składowisko odpadów stanowi instalację w myśl art. 3 pkt 6 tej ustawy. Ponadto ustawa o odpadach i jej rozporządzenie wykonawcze ws. składowisk odpadów dla składowisk odpadów określają szczegółowe wymagania dotyczące ich lokalizacji, budowy i prowadzenia.

Z przedmiotowego wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego oraz z zebranego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż docelowo składowanie odpadów miało odbywać się poza kwaterą składowiska, tj. ponad rzędną 202 m n.p.m. W świetle przepisów art. 3 ust. 1 pkt 25 i art. 127 ustawy o odpadach oraz przepisów ustawy Prawo budowlane, składowisko stanowi obiekt budowlany wymagający pozwolenia na budowę, którego jednym z podstawowych charakterystycznych granicznych parametrów

technicznych jest pojemność składowiska odpadów i jego docelowa rzędna (maksymalna wysokość składowania), a także jak dla każdego obiektu budowlanego jego kubatura. Jednocześnie zgodnie z art. 127 ust. 5 ustawy o odpadach w przypadku gdy budowa składowiska odpadów nie jest określona w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, organ właściwy do wydania pozwolenia na budowę składowiska odpadów odmawia wydania tego pozwolenia.

Zgodnie z § 15 ust. 1 rozporządzenia w sprawie składowisk odpadów, na składowisku odpadów wydziela się kwatery o objętości określonej w projekcie budowlanym składowiska.

Stosownie do art. 128 ustawy o odpadach zarządzający składowiskiem odpadów może rozpocząć działalność polegającą na prowadzeniu składowiska odpadów po uzyskaniu kolejno:

- 1) pozwolenia zintegrowanego albo zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
- 2) pozwolenia na użytkowanie składowiska odpadów;
- 3) decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów.

W świetle art. 129 ustawy o odpadach w instrukcji składowiska zwiera się m.in. pojemność oraz maksymalną rzędną składowania.

Składowanie odpadów ponad ustaloną maksymalną rzędną składowania jest niedopuszczalne w świetle przepisów art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 ustawy o odpadach odpady składa się:

- 1) na składowisku odpadów;
- 2) w podziemnym składowisku odpadów, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 roku - Prawo geologiczne i górnicze;
- 3) w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o którym mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2008 roku o odpadach wydobywczych.

Ponadto art. 104 ust. 1 i ust. 2 ustawy o odpadach mówi, iż zakazuje się magazynowania odpadów na składowisku odpadów oraz że zabrania się zbierania lub przetwarzania odpadów na składowisku odpadów w inny sposób niż składowanie odpadów, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 124 ust. 6. W rozporządzeniu wydanym na podstawie cyt. art. 124 ust. 6 ustawy o odpadach, tj. rozporządzeniu ws. składowisk odpadów, nie dopuszczono składowania odpadów poza składowiskiem.

Mając na uwadze powyższe, składowanie odpadów może odbywać się tylko na kwaterach składowiska. Składowanie odpadów poza budowlą, której definicję wyczerpuje składowisko, jest wprost niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Wnioskowana zmiana pozwolenia zintegrowanego obejmuje natomiast uwzględnienie w jego warunkach cyt. „(...)Składowanie odpadów prowadzić do maksymalnej rzędnej składowania odpadów 207 m n.p.m. dla kwatery nr II(...)”, a więc składowanie odpadów poza kwaterą składowiska, co jest niezgodne z ustawą o odpadach.

Objęte pozwoleniem zintegrowanym składowisko kwalifikowane jest jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymienione w § 2 pkt 47 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach co wynika z art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W świetle przepisów cyt. rozporządzenia także rozbudowa, przebudowa składowiska lub jego zmiana stanowi przedsięwzięcie w rozumieniu cyt. rozporządzenia, w zależności od skali stanowiące albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco albo potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje m.in. przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę oraz udzieleniem zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W kontekście rozbudowy składowiska, w tym podniesienia maksymalnej rzędnej składowania, prowadzący składowisko jest obowiązany uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozwolenie na budowę wydane na podstawie wniosku, który powinien także zawierać zakres o którym mowa w art. 127 ust. 1 ustawy o odpadach, w tym docelową rzędną (maksymalną wysokość składowania). Pomimo wezwania Strony przez Marszałka Województwa Łódzkiego w toku niniejszej sprawy, nie dołączono do rzeczzonego wniosku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmującej wnioskowane podniesienie maksymalnej rzędnej składowania – w związku z art. 72 ust. 1 pkt 21 i ust 3 oraz art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 86 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W świetle powyższego przepisu, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zawsze wiąże organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego i jego zmiany, bez względu na to, do jakiego rodzaju przemysłu to instalacja się zalicza. Zgodnie z art. 86a cyt. ustawy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy Prawo ochrony środowiska. Dodatkowo w świetle przepisu art. 72 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b. W świetle art. 45 ust. 5 – ust. 8 ustawy o odpadach, decyzję o środowiskowych

uwarunkowaniach należy uzyskać także przed pozwoleniem zintegrowanym obejmującym przetwarzanie lub zbieranie odpadów.

W związku z cyt. powyżej przepisami prawa podniesienie rzędnej składowiska wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która powinna stanowić załącznik zarówno do wniosku o pozwolenie na budowę, jak i załącznik do wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Zasadne było więc wezwanie przez tut. Organ do przedłożenia przez Stronę decyzji środowiskowej.

W związku z brakiem zarówno pozwolenia na budowę określającego wnioskowane parametry kwatery nr II, jak i w związku z brakiem przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia obejmującego kwaterę nr II o wnioskowanych parametrach, należy uznać że wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego nie objęto legalnej rozbudowy składowiska lecz ujęto w jego warunkach możliwości składowania odpadów poza kwaterą składowiska, tj. ponad ustaloną maksymalną rzędną 202 m n.p.m., co jest niedopuszczalne w świetle przepisów art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Przedmiotowy zakres zamierzenia wymaga uzyskania decyzji w przedmiocie pozwolenia na budowę gdyż w innym przypadku, sposób eksploatacji składowiska byłby sprzeczny z dotychczas zatwierdzonymi parametrami. W tym miejscu należy ponownie zwrócić uwagę, iż stosownie do przepisu art. 127 ust. 4 pkt 5 ustawy o odpadach, w pozwoleniu na budowę składowiska odpadów określa się pojemność składowiska odpadów oraz docelową rzędną (maksymalną wysokość składowania).

Tut. Organ nie zgadza się za stanowiskiem Strony, zawartym w uzupełnieniu z dnia 26.01.2026, gdyż zamiast przedłożyć decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wskazano że podniesienie maksymalnej rzędnej składowania przedmiotowego składowiska nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz jej przedłożenia w trybie art. 72 ust 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a w ocenie wnioskodawcy nie jest związana z zakresem zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W tym miejscu można powołać się na postanowienie NSA z 21 października 2020 r., sygn. akt II OW 82/20, zgodnie z którym *skoro pozwolenie zintegrowane obejmujące przetwarzanie odpadów należy traktować jak zezwolenie na przetwarzanie odpadów, to nie ulega wątpliwości, że dla jego uzyskania będzie konieczne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stanowi o tym wyraźnie art. 72 ust. 1 pkt 21 ww. ustawy. W myśl tego przepisu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.*

W ocenie tut. Organu, docelowa rzędna (maksymalna wysokość składowania), w świetle przepisów ustawy o odpadach, stanowi jeden z istotnych parametrów instalacji do składowania odpadów jako budowli wymagającej pozwolenia na budowę, a obowiązek jej nieprzekroczenia stanowi warunek prowadzenia działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów poprzez ich składowanie, mieszczący się także

w zakresie warunków zezwolenia, określanych w decyzji na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3 ustawy o odpadach, zgodnie z którym zezwolenie na przetwarzanie odpadów określa także opis procesu technologicznego przetwarzania odpadów. Ponadto uwzględnienie w pozwoleniu zintegrowanym maksymalnej rzędnej składowania mieści się w zakresie warunków określanych w pozwoleniu, na podstawie art. 188 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym pozwolenie określa m.in. rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom. W świetle powyższego w myśl art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, parametr składowiska, tj. maksymalna rzędna składowania, który powinien zostać ustalony w pozwoleniu na budowę składowiska poprzedzonym uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wiąże organ ustalający warunki korzystania ze środowiska w tym zezwalający na przetwarzanie odpadów.

Trzeba także zauważyć, jak wynika z zebranego materiału dowodowego, w przedmiotowym przypadku Zarządzający składowiskiem wystąpił do Wójta Gminy Zduńska Wola o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na realizację przedsięwzięcia polegającego na *podniesieniu rzędnej składowania odpadów w kwaterze nr 2 składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Mostkach gmina Zduńska Wola*. Fakt złożenia przez Zarządzającego składowiskiem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jednoznacznie dowodzi, iż sam Podmiot prowadzący instalację zidentyfikował konieczność uzyskania rzecznej decyzji środowiskowej, jednocześnie uznając planowaną inwestycję za przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, na co wskazuje sentencja decyzji Wójta Gminy Zduńska Wola z dnia 12.03.2026, znak: IGKM.6220.16.2021.BMJ ws. umorzenia postępowania *w całości jako bezprzedmiotowe dotyczące wniosku Pana Leszka Felsztyńskiego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na podniesieniu rzędnej składowania odpadów w kwaterze nr 2 składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Mostkach gmina Zduńska Wola*, która zawiera treść, iż przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W uzasadnieniu decyzji Wójta Gminy Zduńska Wola z dnia 12.03.2026, znak: IGKM.6220.16.2021.BMJ ws. umorzenia postępowania, wskazano, iż powyższe zostało dokonane przez ww. Organ w związku z niezłożeniem przez Inwestora, wniosku o podjęcie postępowania w następstwie wniosku złożonego przez ww. Podmiot w wyniku którego Wójt Gminy Zduńska Wola postanowieniem z dnia 06.02.2026, znak: IGKM.6220.16.2021.BMJ zawiesił ww. postępowanie. Treść uzasadnienia ww. rozstrzygnięcia wskazuje, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi odmówił uzgodnienia warunków realizacji powyższego przedsięwzięcia, natomiast Marszałek Województwa Łódzkiego wyraził w tym zakresie opinię negatywną w związku z faktem, iż planowane zamierzenie inwestycyjne – zarówno w wariantie przedłożonym przez Inwestora, jak i w wariantie alternatywnym – nie spełnia wymogów określonych w przepisach odrębnych, tj. w § 4 oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia ws. składowisk odpadów. Także Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Zduńskiej Woli wydał negatywną opinię w toku prowadzonego przez Wójta postępowania.

Jak wynika z powyższego Strona nie poczyniła należytych starań, aby uzyskać rozstrzygnięcie Wójta złożonego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wójt Gminy Zduńska Wola

umorzył postępowanie nie z tego powodu, że planowanie podwyższenie rzędnej składowania nie wymaga decyzji środowiskowej, lecz w związku z tym, że Strona na żądanie której postępowanie zostało zawieszone nie wystąpiła w okresie 3 lat o jego podjęcie. Tym bardziej za niezasadne należy uznać stanowisko Strony przedłożone w ramach rzeczonoego postępowania o zmianę pozwolenia zintegrowanego, wskazujące na brak wymogu uzyskania decyzji środowiskowej. Jak widać Strona nie dążyła do rozstrzygnięcia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, a przecież mogłaby skorzystać z prawa odwołania w przypadku niezgodzenia się z powyższym.

Stanowisko Marszałka Województwa Łódzkiego, dotyczące wymogu uzyskania decyzji środowiskowej, potwierdza liczne orzecznictwo w zakresie art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wskazujące na prejudycjalny charakter decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, względem decyzji wskazanych w art. 86 cyt. ustawy. Przykładowo zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 28 kwietnia 2026 r. sygn. III OSK 1971/23 *o ile adresat decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w toku eksploatacji przedsięwzięcia zamierza zmienić warunki jego eksploatacji określone w decyzjach o których mowa w art. 181 ust. 1 p.o.ś., które "przekraczają" warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien uprzednio uzyskać nową decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, albo wnioskować o dokonanie stosownych zmian w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 87 u.i.o.ś.* W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 grudnia 2024 r. II SA/Gd 680/24 wskazano, iż prawnym następstwem rozwiązania, o którym mowa w art. 86 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest pełne związanie organu wydającego jedną z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy środowiskowej postanowieniami wynikającymi z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stanowisko tut. Organu, w zakresie obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej na podniesienie maksymalnej rzędnej składowania, podzielił zarówno Łódzki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w trybie art. 41a ust. 3 ustawy o odpadach, jak i Wójt Gminy Zduńska Wola w trybie art. 41 ust.6a cyt. ustawy. ŁWIOŚ w uzasadnieniu postanowienia z dnia 12.06.2026, znak: I-DSI.7040.2.10.2026.MM, wskazując na przepisy art. 71 i art. 72 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie ze stanowiskiem ŁWIOŚ, cyt.: *w protokole zawarto przepisy prawa, które zdaniem WIOŚ, jasno wskazują na konieczność posiadania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.* We wskazanym w uzasadnieniu postanowienia protokole ŁWIOŚ podał, iż w jego ocenie taką decyzję należy uzyskać przed zmianą decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Wójt Gminy Zduńska Wola w opinii z dnia 23.04.2026, znak: IWKS.6234.1.2026.ES, wydanej w trybie art. 41 ust 6a ustawy o odpadach, stwierdził, iż *podniesienie rzędnej składowania odpadów (tzn. maksymalnej*

wysokości, do jakiej składowane są odpady) na istniejącej kwaterze jest traktowane jako rozbudowa obiektu budowlanego, co wiąże się z koniecznością formalnych zmian w dokumentacji. Podniesienie rzędnej prowadzi do zwiększenia całkowitej chłonności składowiska (objętości/masy odpadów, które mogą być zdeponowane). W przypadku podwyższenia rzędnych konieczne jest m.in. wykazanie, że nośność podłoża gruntowego jest wystarczająca i nie wystąpią nieprzewidziane osiadania. Działanie to wymaga uzyskania decyzji środowiskowej i nie jest traktowane jako zwykła eksploatacja, lecz istotna zmiana techniczna obiektu budowlanego, wymagająca formalnego zatwierdzenia, uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz zmiany pozwolenia zintegrowanego.

Podstawą do odmowy zmiany pozwolenia zintegrowanego wynikającą z art. 41a ust. 4 ustawy o odpadach jest postanowienie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 12.06.2026, znak: I-DSI.7040.2.10.2026.MM. Zgodnie z art. 41a ust. 4 w przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Właściwy organ, mimo postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, może wydać zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów lub pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jeżeli stwierdzi, że niespełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska nie spowoduje powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.

W ocenie tut. Organu w przedmiotowym przypadku nie zachodzi przesłanka wskazana w cyt. przepisie do wydania żądanej decyzji pomimo negatywnego postanowienia WIOŚ w zakresie spełnienia wymagań ochrony środowiska. W tym przypadku nie można stwierdzić, że niespełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska nie spowoduje powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska.

Kolejną przesłanką do odmowy dokonania zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego, jest brak uwiarygodnienia przez Stronę zawartego we wniosku stwierdzenia, iż dotychczasowa całkowita pojemność kwatery nr II wyrażona w m³ (którą Strona podała jako wynoszącą 1 032 500 m³) oraz w Mg (na poziomie 800 000 Mg), nie ulegają zmianie w stosunku do stanu obecnego, pomimo wnioskowanego podniesienia rzędnej z 202 m n. p. m. na 207 m. n. p. m oraz zakładane gęstości nasypowej odpadów. Strona nie przedstawiła też spójnych i wiarygodnych danych co do tego, jaką objętość w m³ i pojemność w tonach miałyby mieć nadbudowa kwatery nr II o wysokości 5 m, tj. od rzędnej 202 do 207 m n.p.m.

Należy zważyć, iż nie przedstawiono wiarygodnych danych dot. stopnia zapelnienia kwatery nr II składowiska, całkowitej masy zdeponowanych odpadów na kwaterze, w tym całkowitej masy odpadów poddanych procesowi unieszkodliwiania w procesie D5, na kwaterze nr II składowiska, a także poddanych na kwaterze nr II składowiska, innym procesom przetwarzania niż składowanie, tj. poddanych odzyskowi (warstwa przysypkowa (izolacyjna), budowa dróg na kwaterze, budowa skarp, kształtowanie korony

składowiska itp.). Nie przedstawiono wiarygodnych danych potwierdzających zasadność przyjęcia dla nadbudowywanej części kwatery zagęszczenia odpadów na poziomie $0,8 \text{ Mg/m}^3$ oraz dotychczasowych zmian zagęszczenia odpadów i zapełnienia składowiska od uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Nie przedstawiono metodyki oszacowania zagęszczenia odpadów przyjętego na poziomie $0,8 \text{ Mg/m}^3$.

W związku z brakiem uwiarygodnienia wskazanych wyżej kwestii, tut. Organ prowadzący przedmiotowe postępowanie ws. pozwolenia zintegrowanego nie może zweryfikować wpływu objętego wnioskiem podniesienia rzędnej składowania o 5 m, na środowisko, w tym czy planowana zmiana mogłaby spowodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie w tym zakresie negatywnej przesłanki do odmowy pozwolenia zintegrowanego należy zacząć od tego, iż zgodnie z wnioskiem złożonym do Wojewody Łódzkiego o wydanie pozwolenia zintegrowanego i raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko datowanym na *kwiecień 2006 r.*, pojemność kwatery nr II, do maksymalnej rzędnej składowania 202 m n.p.m. została określona na 800 000 Mg. We wskazanych dokumentach brak jest informacji o objętości – pojemnościach w m^3 bryły kwatery nr II. Natomiast w opracowanej przez Zarządzającego składowiskiem instrukcji prowadzenia składowiska, zatwierdzonej decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 12.02.2016, znak: RŚVI.7241.25.2015.IW, Zarządzający składowiskiem podał następujące parametry:

- rzędna docelowa składowania kwatera II: 202 m n.p.m.;
- pojemność składowiska odpadów kwatery II: 1 032 500 m^3 ;
- całkowitą masę odpadów dopuszczonych do składowania: 800 000 Mg.

Jeżeli więc podana przez Zarządzającego składowiskiem we wskazanej instrukcji objętość bryły kwatery nr II w m^3 wynosi 1 032 500 m^3 do docelowej rzędnej składowania 202 m n.p.m., to zgodnie z prawdami geometrii, stanowiącej dziedzinę matematyki, zwiększenie wysokości bryły kwatery pociąga za sobą zwiększenie także objętości tej bryły w m^3 . Twierdzenie Strony zawarte w rozpatrywanym wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, iż pomimo podniesienia rzędnej, tj. wysokości budowli o 5 m, nie ulegnie zwiększeniu objętość w m^3 kwatery nr II, jest sprzeczne z zasadami geometrii.

Wychodząc jednak z założenia, iż Zarządzającemu składowiskiem oraz jego wyspecjalizowanym, profesjonalnym Pełnomocnikom znane są podstawowe zasady geometrii i obliczania objętości w m^3 brył przestrzennych, tym samym może to wskazywać, iż podana przez Zarządzającego składowiskiem zarówno w cyt. instrukcji, jak i w obecnie złożonym wniosku objętość kwatery nr II, podana została niezgodnie z faktycznymi wymiarami kwatery nr II do maksymalnej rzędnej 202 m n.p.m.

Uwzględniając informację zawartą w dokumentacji z 2006 r. dot. rzędnych dna wykopu kwatery, które wynoszą 183-185,5 m n.p.m., podaną we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego i raporcie z kwietnia 2006 r., powierzchnię niecki nr II wynoszącą 5,08 ha oraz przyjmując hipotetyczne założenie, że bryła kwatery nr II stanowi prostopadłościan o podstawie 50 800 m^2 i wysokości 19 m (przy przyjęciu że całe dno wykopu kwatery nr II jest zlokalizowane na 183 m n.p.m.), stosując wzór na objętość prostopadłościanu otrzymuje się wartość 965 200 m^3 , a więc mniejszą od podanej przez Zarządzającego składowiskiem. Jednocześnie trzeba zaznaczyć, iż dokonane przez tut. Organ obliczenia mają charakter jedynie hipotetyczny, gdyż w rzeczywistości bryła kwatery składowiska podpoziomowo-nadpoziomowego nie ma

kształtu prostopadłościanu, jej podpoziomowe zbocza oraz nadpoziomowe skarpy posiadają nachylenia zapewniające stabilność budowli, a część nadpoziomowa składowiska przybiera formę pryzmy, co ma miejsce także w przypadku przedmiotowej kwatery nr II składowiska w Motkach. Tym samym rzeczywista objętość bryły kwatery składowiska w m^3 jest mniejsza, niż objętość obliczona dla bryły prostopadłościanu. Resumując, jeżeli nawet przy tak hipotetycznych założeniach, w tym przyjęciu, że całość dna wykopu jest na rzędnej 183 m n.p.m., otrzymuje się wartość mniejszą od tej podanej przez Zarządzającego składowiskiem, który dodatkowo nie podał źródła tej danej, to tym samym należy poddać pod wątpliwość jej wiarygodność.

Dlatego też należy pouczyć Stronę, która jest Zarządzającym składowiskiem, iż niezależnie od niniejszego postępowania powinna dokonać szczegółowej analizy przyjętych przez nią źródeł danych i dokonać rewizji przedłożonej informacji, iż kwatera nr II do rzędnej maksymalnej składowania 202 m n.p.m. posiada objętość 1 032 500 m^3 , a w przypadku potwierdzenia omyłki w tym zakresie dokonać korekty tego parametru, zgodnie ze stanem faktycznym w przedłożonych do tut. Organu dokumentach, m.in. w instrukcji prowadzenia składowiska.

Strona w złożonym wniosku z dnia 16.09.2025 przedstawiła rozbieżne dane, co do zakresu zmian instalacji. Wnioskodawca na str. 2 wniosku wskazał, że podniesienie rzędnej pozwoli na zwiększenie pojemności o 160 662 Mg odpadów, których objętość wyniesie 200 827 m^3 , jednocześnie wskazując, że całkowita pojemność kwatery w m^3 i Mg nie ulegnie zmianie, natomiast na str. 7 ekspertyzy stanowiącej załącznik 1 do przedmiotowego wniosku wskazano, iż *szacunkowa pojemność składowiska zwiększy się o około 100 000 m^3* . Na dalszym etapie postępowania Strona nie usunęła tych rozbieżności, jednocześnie nie przedstawiła logicznego i wiarygodnego uzasadnienia tych różnic.

W toku postępowania, pomimo skierowania do Strony wezwania nie udało się ustalić, jaka faktycznie byłaby objętość i tym samym pojemność w Mg planowanej do nadbudowy części kwatery nr II od rzędnej 202 do 207 m. n.p.m. Wyjaśnienia zawarte w uzupełnieniu z dnia 26.01.2026, w Ad.7 na stronach 4-5 wskazują, iż „*Ekspertyza techniczna w zakresie możliwości podwyższenia rzędnej składowania odpadów dla składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Mostki*” stanowiąca załącznik nr 1 do wniosku, wykonana została dla innej przewidywanej masy odpadów która ma być deponowana na kwaterze powyżej rzędnej 202 m n.p.m. Wspomniane wyjaśnienia wskazują na zamiar składowania czterokrotnie większej masy odpadów, niż uwzględniona w przywołanej ekspertyzie. Jak wskazano, w uzupełnieniu z dnia 26.01.2026. w Ad.7 na stronach 4-5, rzeczona ekspertyza zakładała zagęszczenie odpadów wynoszące 0,4 Mg/m^3 przy zwiększeniu pojemności o 100 000 m^3 , natomiast we wniosku uwzględniono zagęszczenie odpadów wynoszące 0,8 Mg/m^3 jako faktyczne zagęszczenie odpadów z czego wynika pojemność 200 000 m^3 wskazana we wniosku. Jednak takie rozbieżności w założeniach skutkują także rozbieżnościami w masie odpadów wynikającej z opisanych powyżej różnic. Dla objętości 100 000 m^3 i odpadów o zagęszczeniu 0,4 Mg/m^3 masa odpadów wyniesie 40 000 Mg, natomiast dla objętości 200 000 m^3 i odpadów o zagęszczeniu 0,8 Mg/m^3 masa odpadów wyniesie 160 000 Mg (zgodnie z informacją zawartą na str. 2 wniosku datowanego na dzień 16 września 2025 roku i informacją zawartą w uzupełnieniu z dnia 26.01.2026, w Ad.9 na stronie 6 masa ta wyniesie 160 662 Mg). Oznacza to, że zgodnie z informacjami przedstawionymi

w przedłożonej dokumentacji, rzeczona ekspertyza uwzględniała czterokrotnie mniejszą masę odpadów przewidzianą do zdeponowania na przedmiotowej kwaterze niż masa wynikająca z wnioskowanej zmiany pozwolenia zintegrowanego. Trzeba też zaznaczyć, iż we wskazanej ekspertyzie na podstawie obmiarów składowiska, uwzględniono jego obszar 4,8 ha. Jednocześnie do uzupełnienia z 26.01.2026 Strona załączyła dokumentację hydrogeologiczną datowaną na *październik 2025 r.*, w której natomiast podano, że 5 ha przyjmuje się za powierzchnię, na której zdeponowane są odpady, na składowisku - 662 tys. m³. Docelowa pojemność składowiska to 1 032 500 m³ odpadów.

W dokumentacji określającej warunki hydrogeologiczne z czerwca 2020 r. oraz w dokumentacji geologiczno-inżynierskiej datowanej na czerwiec 2020 r., odnośnie istniejącego składowiska, tj. kwatery nr II podano, że składowisko zajmuje obszar ok 5 ha i że na składowisku zdeponowano ok 700 000 m³ odpadów a docelowa pojemność składowiska to 800 000 m³ natomiast planowane podniesie rzędnej składowania do 207 m n.p.m. o kolejne 100 000 m³.

Strona także pomimo wezwania nie przedstawiła metodyki ustalenia faktycznie osiągniętej pojemności w tonach i zgęszczenia kwatery nr II do wysokości składowania 202 m n.p.m. We wniosku Strona podała, iż do wysokości 202 m n.p.m. wykorzystana pojemność kwatery to 639 338 Mg, jednakże jak wynika z treści wniosku ta dana została podana zgodnie ze stanem sprawozdawczym na rok 2023, podczas gdy wniosek o zmianę pozwolenia został złożony we wrześniu 2025. Pomimo skierowania do Strony wezwania, aby podała aktualne dane dot. stopnia zapelnienia kwatery nr II składowiska oraz metodykę określenia osiągniętej pojemności w tonach do rzędnej 202 m n.p.m., Spółka stwierdziła iż wartość na poziomie 201,5 m n.p.m po zaokrągleniu stanowi wartość 202 m n.p.m., jednocześnie w piśmie datowanym na 26.01.2026 podano informację osiągniętej rzędnej w graniach 202 m n.p.m.

Na podstawie tak przedkładanych informacji tutaj. Organ nie jest w stanie dokonać ustalenia faktycznego zapelnienia w tonach kwatery nr II do rzędnej 202 m n.p.m. Tym bardziej, że na składowisku trwają procesy jego osiadania, a jak wynika z zebranego materiału dowodowego, do chwili niniejszego rozstrzygnięcia na kwaterę nr II przyjmowane są odpady do składowania, co potwierdziła też przeprowadzona w toku niniejszego postępowania kontrola WIOŚ. Dlatego też w ocenie tutaj. Organu na podstawie przedłożonego materiału dowodowego nie można potwierdzić, że zwiększenie maksymalnej rzędnej składowania nie będzie pociągało za sobą zwiększenia pojemności całej kwatery nr II w tonach.

W toku prowadzonego postępowania, pomimo skierowania do Strony wezwania, nie przedstawiła ona wiarygodnych danych co do przyjętego zagęszczenia odpadów w nadbudowywanej części kwatery. W tym zakresie tutaj. Organ zauważa, iż przyjmując poprawność podanej przez Stronę danej że do 202 m n.p.m. objętość kwatery wynosi 1 032 500 m³, to określając w 2006 r. pojemność kwatery na 800 000 Mg musiano uwzględnić zagęszczenie na poziomie 0,7748 Mg/rok. Przyjmując poprawność podanej danej, że do 202 m n.p.m. zostanie osiągnięta pojemność 639 338 Mg, to z powyższego wynika, iż faktycznie osiągnięte zagęszczenie wynosi 0,619 Mg/rok i jest mniejsze od tego zakładanego na rok 2006 i tym samym w kolejnych latach prowadzenia działalności odpady ulegały mniejszemu zagęszczaniu, niż przed wskazanym 2006 r. Niezasadne i nielogiczne jest więc przyjęcie przez Stronę, iż w nadbudowanej części kwatery zagęszczenie ma wynosić 0,8 Mg/m³. W tym zakresie pomimo wezwania Strona nie przedstawiła wiarygodnego

uzasadnienia. Co więcej, w ocenie tut. Organu, osiągnięcie na obecnie eksploatowanej kwaterze mniejszego zagęszczenia odpadów, może być skutkiem nieprawidłowego jej prowadzenia i kierowania do unieszkodliwiania, poprzez składowanie frakcji lekkich typu tworzyw sztucznych, folii, gąbek, co wykazują kolejne kontrole przeprowadzane na składowisku przez WIOŚ w Łodzi, w tym także kontrola przeprowadzona w toku niniejszego postępowania.

Trzeba zaznaczyć, że w świetle obowiązujących przepisów prawa dla składowiska odpadów parametry takie jak pojemność składowiska w tonach, kubaturę - pojemność (objętość) składowiska w m³ określa się w pozwoleniu na budowę poprzedzonym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, natomiast organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego/zezwolenia na przetwarzania odpadów, wydanych uwzględnia jedynie te dane jako istotny paramet instalacji ze względu na ochronę środowiska oraz jako warunek w zakresie przetwarzania odpadów dopuszczonych do unieszkodliwiania poprzez składowanie lub do odzysku na składowisku odpadów. Trzeba także zaznaczyć że nawet w przypadku kiedy parametry takie jak maksymalna rzędna składowania, pojemność składowiska w tonach, pojemność (objętość składowiska w m³), nie zostałyby uwzględnione w pozwoleniu zintegrowanym/zezwoleniu, nie oznacza to, iż Zarządzający składowiskiem jest zwolniony z kształtowania bryły składowiska w sposób zgodny z tymi parametrami, które powinny zostać uwzględnione w pozwoleniu na budowę.

Należy podkreślić, że Strona pomimo wystosowania przez tut. Organ wezwania, nie dokonała pełnego uzupełnienia braków, a w odniesieniu do części żądanych informacji wprost odmówiła ich przedłożenia. O ile Wnioskodawca, jako suwerenny uczestnik postępowania, posiada procesowe prawo do odmowy składania określonych wyjaśnień czy dowodów, o tyle musi liczyć się z negatywnymi konsekwencjami prawnymi takiej postawy w postaci braku możliwości wykazania zasadności swojego żądania. Treść przedłożonego przez Stronę pisma przewodniego jednoznacznie dowodzi, że wezwanie Marszałka Województwa Łódzkiego było dla Strony w pełni zrozumiałe. W tym stanie rzeczy Marszałek Województwa Łódzkiego nie znalazł podstaw prawnych ani faktycznych do ponownego, wielokrotnego wzywania Strony do uzupełnienia tych samych kwestii. Dalsze mnożenie korespondencji w niniejszej sprawie, w której stanowisko Wnioskodawcy zostało jednoznacznie wyartykułowane, prowadziłoby do rażącego naruszenia wyrażonej w art. 12 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. W tym miejscu należy przytoczyć treść postanowienia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 03.04.2025, znak: DIŚ-III.415.9.2025.KJP, wydanego w ramach odrębnej sprawy, w którym to wskazano, iż: „(...)dla uznania rażącego naruszenie prawa nie jest wystarczające samo przekroczenie przez organ ustawowych obowiązków(...)Rzące opóźnienie w podejmowanych przez organ czynnościach ma być oczywiste pozbawione jakiegokolwiek uzasadnienia(...)O rażącym naruszeniu prawa można mówić, gdy zwłoka w załatwieniu sprawy jest znaczna i jest efektem działań (zaniechań) organów, które można interpretować jako unikanie podejmowania rozstrzygnięcia(...)wykonywanie czynności pozorowanych, powodujących że formalnie organ jest bezczynny(...). Przedkładając powyższe na okoliczności niniejszego postępowania, jak wyżej wspomniano tut. Organ, odnosi do kolejnego wzywania Strony do uzupełnienia pomimo wcześniejszego wezwania i w konsekwencji negowania lub wprost odmowy dokonania powyższego przez

Wnioskodawcę, co w przypadku Marszałka Województwa Łódzkiego nie miało miejsca w toku przedmiotowego postępowania.

Organ administracji publicznej nie może sankcjonować działań zmierzających do nieuzasadnionego przewlekania procedury, zwłaszcza w sytuacji, gdy pierwotne wezwanie dawało Stronie pełną i precyzyjną wiedzę co do niezbędnego zakresu dowodowego. Pomimo wezwania tut. Organu z dnia 15.01.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, Strona nie uzupełniła wniosku w zakresie:

- informacji w przedmiocie spełnienia wymogów art. 143 ustawy Prawo ochrony środowiska, stosownie do art. 207 ust. 1a i art. 208 ust. 2 pkt 1g cyt. ustawy.
- oddziaływania na klimat akustyczny, z uwzględnieniem wnioskowanej zmiany i w odniesieniu do aktualnie ustalonych terenów podlegających ochronie akustycznej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, należy przytoczyć definicję zawartą w art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, która wskazuje, iż poprzez istotną zmianę instalacji rozumie się przez to taką zmianę sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowę, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. Ocena, czy planowana zmiana spełnia te kryteria, leży w ustawowych obowiązkach organu ochrony środowiska. Dokonanie takiej kwalifikacji wymaga jednak dysponowania precyzyjnymi danymi. Na skutek okoliczności zaistniałych w toku przedmiotowego postępowania takich jak przedłożenie przez Stronę wniosku zawierającego ilość danych niepozwalających ocenić istotności zmiany oraz zaniechanie przez Stronę i nieprzedłożenie żądanych pełnych i kompletnych informacji pomimo przedłożonego przez Spółkę uzupełnienia, tut. Organ pozbawiony został możliwości zweryfikowania rzeczywistej skali i charakteru planowanej zmiany instalacji. Na podstawie lakonicznego, niespójnego materiału dowodowego Marszałek Województwa Łódzkiego nie jest w stanie obiektywnie ustalić, czy wnioskowana zmiana ma charakter istotny, czy też nieistotny. Stanowisko to zyskuje szczególne uzasadnienie w kontekście twierdzeń samej Strony, która w treści wniosku arbitralnie oświadczyła, że planowane przez nią odstępstwo jest zmianą nieistotną.

Mając na uwadze, że w postępowaniu w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, ciężar dowodu leży po stronie Wnioskodawcy, biorąc pod uwagę przedstawione powyżej okoliczności, należy uznać, iż spełniona została przesłanka wskazana w art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z art. 192 cyt. ustawy, *organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 141 ust. 2, art. 143 i art. 204 ust. 1, a w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 4, oraz pozwolenia zintegrowanego - także jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.*

Co istotne, wydanie decyzji z naruszeniem art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 46 ustawy o odpadach oznacza, że decyzja taka byłaby obarczona wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Sposób wyliczenia przesłanek odmowy zmiany rzeczzonego pozwolenia zintegrowanego pokazuje, że wystarczy zaistnienie chociażby jednego z wymienionych warunków, aby organ był zobligowany do odmowy zmiany rzeczzonego pozwolenia

zintegrowanego. Ciężar udowodnienia, że przyczyny te nie wystąpiły, spoczywa na Prowadzącym instalację w kontekście art. 184 i 208 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z art. 192 cyt. ustawy, co podkreślane jest w doktrynie: B. Rakoczy, Ciężar dowodu w polskim prawie ochrony środowiska, Warszawa 2010, s. 101-119. Na Wnioskodawcę zatem prawodawca nakłada obowiązek dowodzenia spełnienia określonych przesłanek. Spełnienie wszystkich wymagań prawno-środowiskowych stanowi warunek konieczny do zmiany rzeczzonego pozwolenia zintegrowanego, gdyż trudno byłoby uznać, że dana instalacja, po wprowadzeniu wnioskowanych zmian, spełnia wymogi najlepszej dostępnej techniki, jeśli jej operator (prowadzący instalację) nie jest w stanie wykazać pełnej zgodności z prawem (art. 184 i 208 ustawy Prawo ochrony środowiska).

W świetle powyżej opisanego materiału dowodowego, w tym stwierdzonych rozbieżnościach w dokumentacji przedłożonej przy piśmie z dnia 16.09.2025, tut. Organ za niezasadne uznaje skierowane do niego pouczenie zawarte na str. 4 pisma Strony z dnia 26.01.2026, zgodnie z którym *Niezależnie od przedstawionych powyżej kwestii wskazuję, że w ramach kompetencji przyznanych na mocy art. 50 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2025 r. poz. 1691 z późn. zm.) (dalej „ustawa KPA”) organ uprawniony jest do podejmowania określonych tam czynności procesowych jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy lub dla wykonywania czynności urzędowych.* Tak jak wskazała Strona na str. 4 uzupełnieniem z dnia 26.01.2026, tut. Organ najpierw podjął stosowne czynności z urzędu i dopiero w wyniku ich niewyjaśnienia skorzystał z instytucji wezwania określonym w trybie art. 50 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Po uzupełnieniu przez Stronę braków formalnych tut. Organ zweryfikował posiadane archiwalne dokumenty dotyczące składowiska w tym w zakresie wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego i kolejnych jego zmian, instrukcji prowadzenia składowiska oraz zasobów archiwum geologicznego tut. Organu. Efektem tych działań dokonanych przez tut. Organ było dołączenie do akt postępowania w trybie art. 77 i art. 75 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, dodatkowego materiału dowodowego.

Ze bezpodstawnym tut. Organ uważa przedstawione w piśmie z dnia 26.01.2026 zarzuty, nierównego traktowania Strony, gdyż w tym zakresie trzeba zaznaczyć i każda sprawa jest rozstrzygana w danym stanie faktycznym oraz prawnym.

Strona w piśmie z dnia 18.06.2026, w toku terminu wyznaczonego zawiadomieniem Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 15.06.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, wydanego w trybie art. 10 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w powiązaniu z art. 79a § 1 cyt. ustawy przedstawiła swoje stanowisko w następującym zakresie:

- zakwestionowała zasadność przeprowadzenia kontroli przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w ramach przedmiotowego postępowania, która zdaniem Strony *nie powinna być podstawą do wydania przedmiotowej zmiany pozwolenia zintegrowanego, a także zakwestionowała jej wyniki;*
- wskazała, iż w ocenie Strony niniejsza zmiana nie stanowi istotnej zmiany w rozumieniu art. 214 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Odnosząc się do przedstawionych przez Stronę uwag w ww. wystąpieniu przyjętym przez tut Organ jako odpowiedź na zawiadomienie z art. 10 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, należy wskazać, iż postanowienie ŁWIOŚ negatywnie opiniujące przedmiotową instalację stanowi tylko jedną z podstaw do odmowy zmiany pozwolenia zintegrowanego i to nie kluczową. Co do zasadności wystąpienia o przeprowadzenie kontroli oraz odnośnie kwestii istotności zmiany w kontekście przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska tut. Organ, w ramach przedmiotowego rozstrzygnięcia powyżej szczegółowo wyjaśnił w treści niniejszego uzasadnienia te kwestie, co stanowi zarazem wyczerpującą odpowiedź na stanowisko Strony.

Strona pismem z dnia 26.06.2026 zawnioskowała o przeprowadzenie mediacji w przedmiotowej sprawie.

Marszałek Województwa Łódzkiego stwierdza niedopuszczalność mediacji w przedmiotowej sprawie. W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki o których mowa w art. 96b § 5 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Tut. Organ dokonał stosownej adnotacji w aktach sprawy w zakresie okoliczności odstąpienia od zawiadomienia o możliwości przeprowadzenia mediacji, mimo że charakter sprawy pozwala na przeprowadzenie mediacji. Do akt sprawy dołączono stosowną notatkę z dnia 15.06.2026, znak: KLSIV.7222.369.2025.MS, z którą zapoznali się pełnomocnicy podczas przeglądania akt postępowania po otrzymaniu zawiadomienia wydanego w trybie art. 10 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Podsumowując, ze względu na specjalistyczny i skomplikowany charakter postępowania w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego oraz potencjalne oddziaływania na środowisko związane z wnioskowanymi zmianami w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, ustawodawca nakłada na Wnioskodawcę o wydanie tychże pozwoleń daleko idące wymagania, zarówno pod względem zachowania bezpieczeństwa prowadzonej przez niego działalności, jak i formalizmu na etapie ubiegania się o zmianę pozwolenia zintegrowanego, wskazując wyraźnie, że nie jest wystarczające samo doręczenie do organu żądania, a konieczne jest złożenie wniosku, a więc dokumentu spełniającego określone wymagania merytoryczne i formalne, czemu Wnioskodawca w niniejszym postępowaniu nie podołał, a co miało znaczący wpływ na przebieg i czas trwania postępowania, oraz końcowe rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Niniejszą decyzję w sprawie odmowy zmiany pozwolenia zintegrowanego wydano, biorąc pod uwagę wymienione w uzasadnieniu przesłanki, tj.: w związku z art. 45 ust. 5a i ust. 9 ustawy o odpadach oraz art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z art. 192 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z niespełnieniem wymagań:

- określonych w art. 124 ust. 2 i ust 6 ustawy o odpadach, w zakresie § 4, § 5 ust. 2, rozporządzenia ws. składowisk.
- określonych w art. 103 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 i art. 104 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach, w powiązaniu z art. 127 ust. 2 i ust. 3 cyt. ustawy i § 15 ust. 1 rozporządzenia ws. składowisk.
- brak dołączenia do wniosku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmującej wnioskowaną zmianę maksymalnej rzędnej składowania, oraz zmiany objętości/pojemności kwatery nr II składowiska w Mostkach – w związku z art. 72 ust. 1 pkt 21 i ust 3 oraz art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.).

- określonych art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z niespełnieniem wymagań wskazanych w § 4, § 5 ust. 2 rozporządzenia ws. składowisk.
- zaistniała przesłanka do odmowy, tj. art. 41 a ustawy o odpadach, z uwagi na postanowienie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 12.06.2026, znak: I-DSI.7040.2.10.2026.MM, w którym negatywnie zaopiniowano pod względem spełnienia wymagań ochrony środowiska instalację do składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne zlokalizowaną przy ul. Kamiennej 2, Mostki, 98-220 Zduńska Wola.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

P O U C Z E N I E

Od decyzji służy Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska złożone za pośrednictwem Marszałka Województwa Łódzkiego, 90-051 Łódź, al. Piłsudskiego 8, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze Stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Wydanie niniejszej decyzji nie podlega ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, z późn. zm.).

Wnioskodawca uiścił opłatę w związku z przedłożonymi pełnomocnictwami w wysokości 102 zł na konto:

Urzędu Miasta Łodzi

nr: 50124010371111001109250073

Signed by / Podpisano
przez:

Magdalena Wanda
Kontowicz
Urząd Marszałkowski
Województwa Łódzkiego

Date / Data: 2026-06-30
14:54

**Z upoważnienia
Marszałka Województwa Łódzkiego**

**Magdalena Kontowicz
Zastępca Dyrektora
Departamentu Klimatu i Środowiska**

Otrzymują:

1. Pan _____ – Pełnomocnik EKO SYSTEM LF Sp. o. o.

(poprzez e-Doręczenia. _____)

2. a/a

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Klimatu i Środowiska w Warszawie
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
3. Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Zduńskiej Woli
4. Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego (rejestr BDO)

